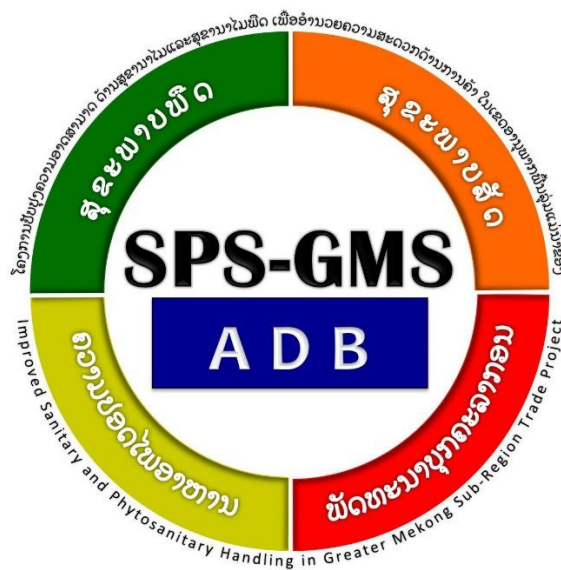

ຄູ່ມືວ່າດ້ວຍ ການປະຕິບັດກະສິກຳທີ່ດີ ສຳລັບຟາມລ້ຽງໄກ່

ອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຄ້າ: ໂຄງການປັບປຸງຄວາມອາດສາມາດ ດ້ານສຸຂະພາບໄມ
ແລະ ສຸຂະພາບສັດ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຄ້າ ໃນເຂດອານຸພາກພື້ນລຸ່ມແມ່
ນ້ຳຂອງ

ກະກຽມສຳລັບ: ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື, ສາທາລະນະ
ລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ຄຳແນະນຳ:

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດການຕະຫຼາດໄກ່, ໄກ່ພັນໄຂ່ ແລະ ໄກ່ພັນຊື່ນ, ພໍ່ແມ່ພັນ ປະສົບຜົນສຳເລັດ, ຜູ້ລ້ຽງໄກ່ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດ 4 ຈຸດປະສົງພື້ນຖານຄື :

- I. ຍົກສູງຄຸນນະພາບ ຜະລິດຕະພັນ ຂອງເຂົ້າເຈົ້າ
- II. ສ້າງມາດຕະຖານ ທາງດ້ານຄຸນນະພາບໃຫ້ບັນລຸໄດ້
- III. ມີຄວາມສາມາດ ໃນການຮັບປະກັນ ທີ່ຜູ້ບໍລິໂພກຕ້ອງການ
- IV. ຄວາມຍືນຍົງໃນກິດຈະກຳ ຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ໃນດ້ານຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ ຂອງປະຊາຊົນ

ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງໝາຍວ່າ ເຂົ້າເຈົ້າ ຕ້ອງສາມາດເຮັດໃຫ້ຂະບວນການຜະລິດ ຂອງຕົນເອງ ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ ຕະຫຼອດເວລາ ພ້ອມທັງຫລີກລ້ຽງ ຂໍ້ຂັດແຍ້ງ ທີ່ເປັນຍ້ອນການຢູ່ຮ່ວມກັນ ຂອງປະຊາກອນມີສິ່ງລົບກວນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເປັນບາງຄັ້ງ ຄາວເທົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງລັກສະນະ ຄວາມເປັນຈິງ ທາງດ້ານກະສິກຳ ເປັນຕົ້ນແມ່ນບັນຫາທີ່ມີກິນເໝັນ. ເພື່ອ ທີ່ຈະສ້າງເປັນເອກະສານ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ຫຼັກການຜະລິດທີ່ຖືກຕ້ອງ ສາມາດເຂົ້າເບິ່ງເຫັນໄດ້, ຜູ້ລ້ຽງໄກ່ ຍອມຮັບເອົາ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງ ຂອງບໍລິສັດຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ໂດຍອີງໃສ່ ຫຼັກການ ການຄວບຄຸມ ແບບອັດຕະໂນມັດ. ການຄຸ້ມຄອງ ໂດຍຜ່ານ ການຄວບຄຸມ ແບບອັດຕະໂນມັດ ທີ່ຄາດຄະເນ ການວາງແຜນກິດຈະ ກຳ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ປະຈຳວັນ ທີ່ ຈະຖືກປະຕິບັດ ຖ້າມີຂໍ້ບົກຜ່ອງໃດໆ ຈາກກົດລະບຽບການຜະລິດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ສຳລັບການຟື້ນຟູ ຂະບວນການ ແລະ ຈຸດໝາຍ ຂອງທຸກຜະລິດຕະພັນ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ.

ການຄຸ້ມຄອງ ການຂຶ້ນທະບຽນ ຮັບປະກັນ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ມີການກຳນົດ ແລະ ສືບຕໍ່ຕິດຕາມ ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ກິດຈະກຳ ການຜະລິດ ຢ່າງຕໍ່ເໝືອງ, ໂດຍຍົກໃຫ້ເຫັນເຖິງ ການເຄົາລົບ ແລະ ປະສິດທິພາບ ຂອງກິດລະບຽບ ທີ່ຖືກສ້າງ ຂຶ້ນ. ອັນທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ຂອງລະບົບ ທີ່ຖືກຄຸ້ມຄອງ ຕາມຫຼັກການ ແຫ່ງການຄວບຄຸມ ແບບອັດຕະໂນມັດ, ແມ່ນຄວາມ ເປັນໄປໄດ້ ໃນການປະເມີນ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນທີ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຂະບວນການຜະລິດ, ສັດ, ຜະລິດຕະ ພັນສັດ. ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ໄດ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ສາມາດຍົກໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຈຸດທີ່ຂາດການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສາມາດ ດຳເນີນການປ້ອງກັນ ແລະ/ຫຼື ລົງມືປັບປຸງ ທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ.

ເອກະສານທັງໝົດ ຈະຖືກເກັບຮັກສາແລະນຳໃຊ້ ໂດຍ ຜູ້ລ້ຽງ ເພື່ອສາທິດໃຫ້ເຫັນເຖິງ ລະດັບ ການຄວບຄຸມ ແບບ ອັດຕະໂນມັດທີ່ໄດ້ບັນລຸ, ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງເຂົ້າເຈົ້າ ແລະ ຄວາມສາມາດ ໃນການສະໜອງ ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເໝືອງ ຕະຫຼອດເວລາ. ຕາຕະລາງສັງລວມ ທີ່ນຳສະເໜີ ໃນໜ້າຕໍ່ ໄປນີ້ ແມ່ນມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງ ກ່ຽວກັບ ວິທີການສ້າງເອກະສານ ຂອງບໍລິສັດ ແລະ ມີຈຸດປະສົງ ໃຫ້ຜູ້ຜະລິດ ໃນຂົງເຂດນີ້ ໄດ້ກຳນົດ ທັງຈຸດປະສົງ ໃນການລ້ຽງ ແລະ ການທອມສັດ.

ນອກຈາກນີ້ ຍັງເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງການກຳນົດສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດ ແມ່ນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຊຸມຊົນ. ຄວາມກ້າວໜ້າທາງອຸດສາຫະກຳໃນປະຈຸບັນທີ່ມີລັກສະນະການເຮັດຟາມລ້ຽງສັດ ໂດຍມີການເພີ່ມຂຶ້ນເນັ້ນໜັກໃສ່ສັດຕໍ່ຟາມດ່ຽວ ເຫັນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ, ແມ່ນໝາຍຄວາມວ່າ ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກ ການຕັ້ງສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດດ້ວຍນົມ ໃນຂອບເຂດອ້ອມຂ້າງ ເຊັ່ນ ການປ່ອຍມົນລະພິດທາງອາກາດ ຫລື ມົນລະພິດທາງນໍ້າ ແລະ ດິນ, ໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງສຳຄັນ ຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.

ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ໃນຊຸມປີຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້, ການຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ຢູ່ອາໄສ ໄປສູ່ເຂດຊົນນະບົດ ໄດ້ນຳໄປສູ່ ສະຖານະການທີ່ມີຄວາມຂັດແຍ້ງກັນຫຼາຍ ເນື່ອງຈາກການຢູ່ຮ່ວມກັນ ຂອງປະຊາກອນກັບແຫຼ່ງທີ່ມາ ຂອງສິ່ງລົບກວນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເປັນບາງຄັ້ງຄາວເທົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງລັກສະນະ ຄວາມເປັນຈິງທາງດ້ານກະສິກຳ ເຊັ່ນ: ກິນ; ຄວາມກັງວົນຕ່າງໆ ຍັງຖືກຍົກຂຶ້ນມາເລື້ອຍໆ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບທາງລົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ ຈາກການກະທົບ ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນເຮົາ. ໃນສະພາບການເຫຼົ່ານີ້, ມັນກາຍເປັນສິ່ງຈຳເປັນ ທີ່ການຄຸ້ມຄອງ ການຕັ້ງສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດ ແມ່ນເປັນການຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ ທັງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງສາທາລະນະຊົນ.

ປຶ້ມຄູ່ມືເຫຼົ່ານີ້ ຖືກອອກແບບມາ ເພື່ອຕອບສະໜອງ ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຜູ້ລ້ຽງສັດປີກ ພ້ອມທັງ ວິເຄາະບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການຄຸ້ມຄອງ ຂະບວນການຜະລິດທັງໝົດ, ນັບຕັ້ງແຕ່ຈາກການຈັດຊື້ວັດຖຸດິບ ຈົນເຖິງການຈັດສົ່ງຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ, ຊຶ່ງລວມມີ ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງອ່ານວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ, ພືດ ແລະ ອຸປະກອນຕ່າງໆ ແລະ ຍັງປຽບສະເໜືອນເປັນເຄື່ອງມືກຳນົດ ບັນຫາຕົ້ນຕໍ ທີ່ວ່າ ການມີຟາມກະສິກຳ ສາມາດ ກຳນົດໄດ້ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ ບ່ອນທີ່ຟາມຕັ້ງຢູ່. ນອກຈາກນີ້, ການສົມມຸດຖານ ການເຂົ້າໄປແກ້ໄຂ ຖືກສະໜອງ ໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອລົບລ້າງ, ຫຼື ຢ່າງນ້ອຍກໍ່ ຫຼຸດຜ່ອນ ບັນຫາທີ່ໄດ້ກຳນົດ.

ສາລະບານ

1. ຈຸດປະສົງ.....	5
2. ຂົງເຂດການນໍາໃຊ້	5
3. ນິຍາມ ແລະ ອັກສອນຫຍໍ້	5
4. ເອກກະສານອ້າງອີງ	6
5. ລາຍລະອຽດຂອງບໍລິສັດ	6
6. ລາຍລະອຽດຂອງຜະລິດຕະພັນ ແລະ ເປົ້າໝາຍ	8
7. ສະຫວັດດີການສັດ.....	8
8. ລາຍລະອຽດຂອງຂະບວນການຜະລິດ	9
8.1. ການຄຸ້ມຄອງສັດ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມບ່ອນທີ່ສັດຢູ່	12
8.2. ການຄຸ້ມຄອງສັດ.....	13
8.3. ການຄຸ້ມຄອງອາຫານສັດ.....	17
8.4. ຂະບວນການສະໜອງ ແລະ ເກັບຮັກສາ.....	19
8.5. ການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກສັດລ້ຽງ.....	20
9. ການດູແລຮັກສາສຸຂະພາບ	22
10. ຜົນກະທົບຈາກຟາມລ້ຽງສັດຕໍ່ກັບຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໄກ້ຄຽງ	23
10.1. ການປ່ອຍອາຍພິດຂຶ້ນສູ່ກາດ.....	24
10.2. ສຽງ	25
10.3. ການບິນເບື້ອນຂອງດິນ ແລະ ນໍ້າພື້ນດິນ.....	25
10.4. ການແຜ່ຂະຫຍາຍຂອງສັດຕູພິດ.....	26
10.5. ສັກກາຍະພາບການແຜ່ກະຈາຍຂອງຕົວແທນໂຊໂນຕິກ.....	27
11. ການພິສູດຢັ້ງຢືນລະບົບການຕິດຕາມ ແລະ ຄວບຄຸມແບບອັດຕະໂນມັດ.....	28
12. ການຄຸ້ມຄອງທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ຂັ້ນຕອນສໍາລັບການຖອນຜະລິດຕະພັນຈາກຕະຫຼາດ.....	29
13. ການຝຶກອົບຮົມ.....	30

- I. ອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ
- II. ການຈັດຕັ້ງການຕິດຕາມ ແລະ ແຜນວາດ ການຄວບຄຸມແບບອັດຕະໂນມັດ (ຕົວຢ່າງ)
- III. ແຜນການທຳຄວາມສະອາດ
- IV. ການລົງທະບຽນ ການທຳຄວາມສະອາດ
- V. ການລົງທະບຽນ ການບຳລຸງຮັກສາ ແບບພິເສດ
- VI. ການລົງທະບຽນ ການຂ້າເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ໝູ
- VII. ການລົງທະບຽນ ການສະໜອງ
- VIII. ການລົງທະບຽນ ການສະໜອງ ແບບອັດຕະໂນມັດ
- IX. ການລົງທະບຽນ ແບບບໍ່ຖືກຕ້ອງ
- X. ການລົງທະບຽນ ຈຳນວນຢາສັດຕະວະແພດ
- XI. ການລົງທະບຽນ ການຮັກສາປິ່ນປົວ ແກ່ໝູ
- XII. ການລົງທະບຽນ ເວລາຖອນ
- XIII. ການລົງທະບຽນ ການຝຶກອົບຮົມ
- XIV. ແບບຟອມ ການແຈ້ງຖອນ ຂອງລູກຄ້າ
- XV. ແບບຟອມ ການແຈ້ງຖອນ ຂອງລູກຄ້າ
- XVI. ແບບຟອມສື່ສານ ຫາ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ມີຄວາມສາມາດ

1. ຈຸດປະສົງ

ຄູ່ມືສະບັບນີ້ ເປັນການແນະນຳສຳລັບຜູ້ຜະລິດສັດຂຶ້ນຕົ້ນ, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ, ສຸຂານາໄມ ແລະ ການຕິດຕາມຜະລິດຕະພັນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເປົ້າໝາຍແມ່ນເພື່ອສະໜອງເຄື່ອງມືສຳລັບການຕິດຕາມ:

- ສະຖານະພາບທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຂອງບໍລິສັດຕົ້ນກຳເນີດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບສັດ
- ສະພາບສຸຂະພາບຂອງສັດ
- ຜະລິດຕະພັນຢາປິ່ນປົວສັດ ແລະ ການປິ່ນປົວອື່ນໆ ທີ່ເຂົ້າໄປໃນຕົວສັດ ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ ແລະ ມີເວລາຢຸດຊົ່ວຄາວເກີນກວ່າ 0 ມື້, ລວມທັງວັນເວລາຂອງການດຳເນີນການປິ່ນປົວ ແລະ ເວລາການຖອນ
- ການປະກົດມີເຊື້ອພະຍາດທີ່ສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງຊີ້ນສັດ;

- ຜົນຂອງການວິເຄາະທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ດໍາເນີນການກ່ຽວກັບສັດ ຫຼື ຕົວຢ່າງອື່ນໆ ທີ່ຖືກນໍາສົ່ງໄປວິເຄາະ ເພື່ອກວດຫາເຊື້ອພະຍາດທີ່ອາດສົ່ງຜົນຕໍ່ຄວາມປອດໄພຂອງຊີ້ນສັດ ລວມທັງຕົວຢ່າງທີ່ຖືກນໍາໃຊ້ໃນກອບຂອງການຕິດຕາມ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດລະບາດ ແລະ ສານຕົກຄ້າງ;
- ຂໍ້ມູນໂຕເລກກ່ຽວກັບການຜະລິດ, ເມື່ອສິ່ງເລົ່ານີ້ຊື້ບອກເຖິງວ່າສັດມີພະຍາດ
- ລາຍລະອຽດໂດຍຫຍໍ້ ກ່ຽວກັບຂະບວນການ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນແລະ ການສົມມຸດຖານ ກ່ຽວກັບການເຂົ້າໄປແກ້ໄຂ ທີ່ຈະຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອລົບລ້າງ, ຫຼື ຢ່າງໜ້ອຍ ກໍ່ຫຼຸດຜ່ອນ ບັນຫາທີ່ໄດ້ລະບຸ;
- ເຄື່ອງມືສໍາລັບການກໍານົດບັນຫາຫຼັກທີ່ປະກົດເຫັນທາງດ້ານສຸຂະພາບໄມຂອງຟາມສາມາດກໍານົດໄດ້ໃນພື້ນທີ່ນັ້ນ

2. ຂົງເຂດທີ່ມີຜົນນໍາໃຊ້

ປຶ້ມຄູ່ມືນີ້ໃຊ້ກັບການຄຸ້ມຄອງແລະຄວບຄຸມກິດຈະ ກໍາ ທີ່ ສໍາ ຄັນຂອງຟາມລ້ຽງສັດປີກເພື່ອການຄ້າ, ເຊິ່ງເລີ່ມຈາກການຈັດຫາສະຖານທີ່ ຈົນເຖິງການສະໜອງ ຜະລິດຕະພັນ ສໍາ ເລັດຮູບ. ລາຍລະອຽດ ໂດຍຫຍໍ້ ກ່ຽວກັບ ບາດກ້າວທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດ ຂະບວນການທີ່ມີປະສິດທິຜົນທັງໝົດ ແມ່ນລວມມີ ການບັນທຶກ ບັນດາຈຸດສໍາຄັນ, ຜົນກະທົບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການລົງມືແກ້ໄຂ. ລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບຂະບວນການ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ຖືກປະຕິບັດລົງ ດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ບໍ່ຄືໃຜ ເພື່ອຍົກໃຫ້ເຫັນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການລົງມືແກ້ໄຂ ໃຫ້ໄດ້ດີຂຶ້ນ, ຊຶ່ງບໍ່ມີຈຸດປະສົງ ທີ່ຈະໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ດ້ານວິຊາການ.

3. ຄວາມໝາຍ ແລະ ຕົວອັກສອນຫຍໍ້

BAT: ເຕັກນິກວິຊາການທີ່ດີທີ່ສຸດ ທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ສຸຂະພາບໄມ: ໝົດທຸກມາດຕະການ ທີ່ຈໍາເປັນ ໃນການຄ້ໍາປະກັນ ຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນ ຂອງຜະລິດຕະພັນອາຫານ (products): (ຄໍາແນະນໍາ Codex Alimentarius-EEC ເລກທີ 93/43).

ການກວດສອບຄົນ: ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງປະຫວັດສາດຄົນໃໝ່ ແລະ ຕິດຕາມການນໍາໃຊ້ຜະລິດຕະພັນ ຜ່ານທາງການກໍານົດທີ່ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນເອກະສານ (ກ່ຽວຂ້ອງກັບການໝູນໃຊ້ວັດສະດຸ)

ສິ່ງອັນຕະລາຍ : ຕົວແທນທາງດ້ານຊີວະພາບ, ສານເຄມີ ຫຼື ທາງກາຍະພາບ ທີ່ມີທໍາແຮງ ທີ່ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ

ຄວາມຮຸນແຮງຂອງສິ່ງອັນຕະລາຍ: ສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ

ຄວາມສ່ຽງ: ຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະເກີດອັນຕະລາຍ

ການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງ: ວິທີການທີ່ເປັນລະບົບ ຂອງການກຳນົດ ແລະ ປະເມີນຄວາມສ່ຽງອັນແທ້ຈິງ ຫຼື ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ເທື່ອລະກ້າວ ຊຶ່ງສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ ໃນຊ່ວງໄລຍະທີ່ກຳລັງເຮັດວຽກ ແລະ ຊຶ່ງສາມາດມີທີ່ມາ ຈາກວັດຖຸດິບ, ການຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາເຮັດວຽກ

ຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງ (NC): ທຸກໆການບ່ຽງເບນ ນັບຕັ້ງແຕ່ ຈາກຕົວກຳນົດຂະບວນການທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຫຼື ຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດ ຂອງຜະລິດຕະພັນ

ອາຫານ (Food) (ຫຼື«ຜະລິດຕະພັນອາຫານ», ຫຼື«ສິ່ງທີ່ເປັນອາຫານ»): ສານ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງ ທີ່ຖືກຫັນປ່ຽນ, ປຸງແຕ່ງເປັນບາງສ່ວນ ຫຼື ປຸງແຕ່ງບໍ່ໄດ້, ໂດຍມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະກິນ ຫຼື ມີຄາດວ່າ ຈະຖືກນຳໄປບໍລິໂພກໃຫ້ຄົນຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ

4. ເອກະສານອ້າງອີງ

ກອບກົດລະບຽບຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງ ສປປລາວ

5. ລາຍລະອຽດຂອງບໍລິສັດ

ຟາມ ແມ່ນຢູ່ໃນການຄອບຄອງ ດ້ວຍການໄດ້ຮັບສິດໝົດທຸກຢ່າງ ທີ່ນິຕິກຳສະບັບປັດຈຸບັນ ຕ້ອງການໃຫ້ມີ ແລະ ຖືກກຳນົດໄວ້ ໂດຍມີຂໍ້ມູນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຢູ່ເທິງໜ້າປົກ ຂອງປຶ້ມຄູ່ມື ຄື: ຊື່ບໍລິສັດ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງບໍລິສັດ, ລະຫັດໃດໜຶ່ງ ທີ່ໃຫ້ມາ ພ້ອມທັງ ການໄດ້ຮັບສິດ ທີ່ກົດໝາຍ ຂອງ ສ.ປ.ປ..ລາວ ຕ້ອງການໃຫ້ມີ.

ໜ້າປົກຂອງປຶ້ມຄູ່ມືສະບັບນີ້ ຍັງສະແດງລາຍຊື່ຂອງບຸກຄະລາກອນທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນບໍລິສັດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ (ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ). ບໍລິສັດຕ້ອງກະກຽມແຜນທີ່ຂອງບໍລິສັດ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນອາຫານ ແລະ ຊີວະເຄມີ ລວມທັງທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດຢ່າງຊັດເຈນ.

ສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງຟາມ ແມ່ນມີຄວາມເໝາະສົມໃນການຜະລິດສັດປົກ ໂດຍບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບກັບຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໄກ້ຄຽງ.

ການມີມາດຕະການຄວາມປອດໄພທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາທີ່ພຽງພໍ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ. ພາຫານ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຂອງຟາມທີ່ເຂົ້າ ແລະ ອອກຈາກຟາມ ອາດມີສ່ວນຕໍ່ການແຜ່ລາມຂອງເຊື້ອພະຍາດ, ບໍ່ວ່າຈະເປັນດ້ວຍການນຳເອົາເຊື້ອຈຸລິນຊີອອກໄປຂ້າງນອກ, ພະຍາດ ຈາກການຕິດເຊື້ອຈຸລິນຊີ ຂັ້ນຕົ້ນ ເກີດຂຶ້ນໃນສະຖານທີ່ ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ບ່ອນທີ່ປະສັດໄວ້ລວມກັນແບບແອອັດ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ ຂະບວນການກຳຈັດ ແມ່ນມີຄວາມສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ແລະ ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສູງ

ຈຸດສຳຄັນ: ທີ່ຕັ້ງຂອງຟາມ ທຽບກັບເຮືອນ ແລະ ບ່ອນຕັ້ງຖິ່ນຖານອື່ນໆ

ຜົນກະທົບ: ມີກິ່ນເໝັນ, ສຽງລົບກວນ ແລະ ສັດຕູພືດ

ການລົງມືປະຕິບັດ

- ຟາມຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຫ່າງໄກຈາກເຮືອນ
- ໃນກໍລະນີ ທີ່ພື້ນທີ່ ມີລົມພັດແຮງ, ຟາມ ບໍ່ສາມາດ ຕັ້ງໃນທິດທາງ ທີ່ຕ້ານລົມ ເມື່ອທຽບກັບ ບ່ອນຕັ້ງຖິ່ນຖານ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ
- ຮັບຮອງເອົາແຜນການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ ທີ່ຖືກຕ້ອງແມ້ນຢ່າ ທີ່ອີງຕາມ ມາດຕະການປ້ອງກັນທັງໝົດ ຂ້າງເທິງ;
ຈຸດສໍາຄັນ: ການເຂົ້າ ແລະ ອອກຂອງພາຫະນະ
ຜົນກະທົບ: ຄວາມອັນຕະລາຍຈາກເຊື້ອຈຸລິນຊີ
ການລົງມືປະຕິບັດ
- ຢູ່ໃກ້ກັບທາງເຂົ້າຫາຟາມ ແລະ ແຍກຈາກສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດ, ຕ້ອງມີຈຸດ ສໍາລັບການຂ້າເຊື້ອພະຍາດ ທີ່ມາກັບຍານພາຫະນະ, ຊຶ່ງປະກອບມີ ອຸປະກອນອັດສິດທີ່ມີຄວາມດັນສູງ ສໍາລັບທໍາຄວາມສະອາດ ແລະ ຢາຂ້າເຊື້ອໂລກ ທີ່ເໝາະສົມ
- ຕ້ອງມີ ພື້ນທີ່ ສໍາລັບ ຈອດຍານພາຫະນະ ສໍາລັບ ບຸກຄະລາກອນ ຂອງບໍລິສັດ ແລະ/ຫຼື ແຂກທີ່ເຂົ້າມາຢ້ຽມຢາມ, ໂດຍກໍານົດໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ຢູ່ນອກຂອບເຂດຂອງຟາມ ໂດຍບໍ່ມີທາງເຂົ້າເຖິງ ສະຖານທີ່ ຂອງສັດໂດຍກົງ
- ການເຂົ້າ ແລະ ອອກຈາກຟາມ ຄວນປະຕິບັດ ໂດຍຜ່ານປະຕູໂຂງ ເພື່ອຕິດຕາມ ການເຂົ້າອອກຂອງຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມ, ວິທີການຂົນສົ່ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ

ຈຸດສໍາຄັນ: ການເຂົ້າ ແລະ ອອກຂອງບຸກຄະລາກອນ
ຜົນກະທົບ: ຄວາມອັນຕະລາຍຈາກເຊື້ອຈຸລິນຊີ
ການລົງມືປະຕິບັດ

- ຕ້ອງມີເຂດກັ່ນຕອງ ທີ່ມີທ້ອງແຕ່ງຕົວ, ອ່າງນໍ້າ ແລະ ສະບູຝຸ່ນ ຢູ່ທີ່ທາງເຂົ້າ ຂອງບໍລິສັດ, ໂດຍມີຊຸດເກີບສະເພາະ ແລະ ເຄື່ອງປ້ອງກັນຄົບຊຸດ; ພາຍຫຼັງທີ່ເຮັດວຽກໃນຟາມແລ້ວ ຕ້ອງເອົາອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ແລ້ວທັງໝົດຖິ້ມລົງພາຊະນະພິເສດຢູ່ໃນຟາມ
- ການເຂົ້າ ແລະ ອອກຈາກຟາມ ຄວນປະຕິບັດ ໂດຍຜ່ານປະຕູໂຂງ ເພື່ອຕິດຕາມ ການເຂົ້າອອກ ຂອງຜູ້ມາຢ້ຽມຢາມ, ວິທີການຂົນສົ່ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ
- ການເຂົ້າ ຂອງບຸກຄະລາກອນພາຍນອກ ຕ້ອງໄດ້ຖືກບັນທຶກ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ໃນປຶ້ມລົງທະບຽນ ຂອງບໍລິສັດ;

ຈຸດສໍາຄັນ : ການທີ່ບໍ່ມີຮົ້ວ, ບໍ່ມີປະຕູໂຂງ, ບໍ່ມີຫຼັກໄມ້ບາຣີແຢ
ຜົນກະທົບ: ຄວາມອັນຕະລາຍຈາກເຊື້ອຈຸລິນຊີ, ການເຂົ້າອອກຂອງສັດ ແລະ ຄົນແປກໜ້າ
ການລົງມືປະຕິບັດ:

- ຄວນຕັ້ງຮົ່ວ ທີ່ເປັນແບບຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ສົມບູນແບບ ໃນຂອບເຂດ ຂອງພື້ນທີ່ ທີ່ມີຄອກໝູ; ຄວນເປັນຮົ່ວ ທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຫລີກລ້ຽງ ການຜ່ານ ຂອງຄົນ ແລະ ສັດໃຫຍ່ (ໝາ, ໝາປ່າ, ໝູປ່າ)
- ປ່ອງຢ້ຽມ ຫຼື ຊ່ອງເປີດອື່ນໆ ຄວນໃສ່ຕາໜ່າງ ເພື່ອກັນນົກກະຈອກ
- ຕ້ອງບົດປະຕູສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດຕະຫຼອດເວລາ

6. ລາຍລະອຽດຂອງ ຜະລິດຕະພັນ ແລະ ເປົ້າໝາຍ

ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ມາຈາກບໍລິສັດທີ່ຮັບຮອງເອົາຄູ່ມືນີ້ແມ່ນ:

- ສັດທີ່ໄດ້ມາຈາກສັດປົກຊະນິດຕ່າງໆພ້ອມທີ່ຈະນຳມາຂ້າ
- ຫົວຂໍ້ສຳລັບການປັບປຸງພັນ ແລະ / ຫຼື ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງສັດປົກຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງໆ
- ໄດ້ໄຂ່ຈາກໄກ່ແມ່ໃຫຍ່ ເພື່ອບໍລິໂພກຂອງມະນຸດ(ຊີ້ນ)

ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງ ການແຜ່ຂະຫຍາຍຂອງນົກສາຍພັນ Gallus Gallus ແລະ ມີຈຳນວນສັດປົກອີກຢ່າງ ຫຼວງຫຼາຍ, ໃນຄູ່ມືນີ້ ໂດຍອີງໃສ່ເອກະສານອ້າງອີງ ຈະຖືກນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການລ້ຽງໄກ່ພາຍໃນປະເທດ (Gallus Gallus Domesticus).

ສາຍພັນລູກປະສົມທີ່ເດັ່ນ ປະກອບມີ ໄກ່ຜູ້ ແລະ ໄກ່ແມ່ ທີ່ເອີ້ນວ່າໄກ່ພັນຊີ້ນ. ສາຍພັນລູກປະສົມທີ່ອ່ອນ ຕົວແມ່ຈະ ເປັນຕົວໃຫ້ໄຂ່ ແລະ ຕົວຜູ້ ໃຊ້ສຳລັບລ້ຽງທອມເພື່ອຂາຍ

7. ສະຫວັດດິການສັດ

ເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງ ກັບລະບຽບສາກົນ ກ່ຽວກັບສະຫວັດດິການສັດ, ຜູ້ມີສັດຢູ່ໃນຄອບຄອງ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມ ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປນີ້:

- I. ຮັກສາສັດລ້ຽງໃນຟາມ ສະເພາະເມື່ອມີຄວາມສົມເຫດສົມຜົນ ທີ່ຈະຄາດຫວັງ ໂດຍອີງຕາມ ຮູບແບບພັນທຸກຳ ຫຼື ຕົ້ນກຳເນີດສັດ ວ່າ ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ ໂດຍບໍ່ມີຜົນກະທົບສະທ້ອນກັບສຸຂະພາບ ຫລື ການເປັນຢູ່ທີ່ດີ.
- II. ຮັບປະກັນວ່າ ສັດໄດ້ຮັບການເບິ່ງແຍງຈາກພະນັກງານ ໃນຈຳນວນທີ່ພຽງພໍ ໂດຍມີທັກສະ, ຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມຊຳນານ ທີ່ເໝາະສົມ
- III. ກວດກາເບິ່ງສັດ ໃນໄລຍະທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍອີງໃສ່ລະບົບການລ້ຽງ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າ ການກວດກາ ຖືກດຳເນີນພາຍໃຕ້ ສະພາບເງື່ອນໄຂ ທີ່ມີແສງສະຫວ່າງພຽງພໍ
- IV. ໃຫ້ດູແລຮັກສາສັດປ່ວຍ ຫຼື ສັດທີ່ບາດເຈັບຢ່າງເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ຖ້າຈຳເປັນໃຫ້ແຍກສັດເຫຼົ່ານັ້ນໄປຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ເໝາະສົມ
- V. ສຳລັບການບຳບັດ, ການປ້ອງກັນພະຍາດ ແລະ ການປິ່ນປົວໂດຍທາງດ້ານວິຊາການ ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ສະເພາະສານທີ່ຮູ້ວ່າບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການສັດ ໂດຍອີງໃສ່ຜົນການສຶກສາທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ປະສົບການທີ່ໄດ້ມາ;
- VI. ໃຊ້ວັດສະດຸທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ລ້າງໄດ້ ແລະ ສາມາດຂ້າເຊື້ອໄດ້ ສຳລັບການກໍ່ສ້າງໂຮງເຮືອນ, ຮົ່ວ ແລະ ອຸປະກອນ ທີ່ສຳພັນກັບສັດຕ່າງໆ
- VII. ໃຊ້ອຸປະກອນທີ່ສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໃສບໍ່ມີສິ່ງແຫຼມຄົມຊື່ອອກມາ ຊຶ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດມີບາດແຜໄດ້
- VIII. ຮັກສາ ສະພາບອາກາດຂະໜາດນ້ອຍ (ການໄຫຼວຽນຂອງອາກາດ, ຝຸ່ນ, ອຸນຫະພູມ, ຄວາມຊຸ່ມຊື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງອາຍແກັສ, ແລະ ອື່ນໆ) ຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມ ຂອງໂຮງເຮືອນ ພາຍໃນຂອບເຂດ ທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ສັດ
- IX. ກວດກາ ລະບົບອັດຕະໂນມັດ ຫຼື ລະບົບກົນໄກ ຢ່າງໜ້ອຍມື້ລະຄັ້ງ ທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການສັດ ພ້ອມທັງ ກຳຈັດຂໍ້ບົກຜ່ອງຕ່າງໆ ທີ່ຖືກກຳນົດ ອອກໂດຍທັນທີ;
- X. ຮັບປະກັນວ່າ ສັດຖືກຮັກສາ ຢ່າງມີຄວາມອິດສະຫຼະ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງແຕ່ລະຊະນິດສັດໃນເວລາເຄື່ອນຍ້າຍ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສັດປະສົບກັບຄວາມທໍລະມານ ຫຼື ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ
- XI. ຮັບປະກັນ ໃຫ້ມີທີ່ຢູ່ອາໃສທີ່ຖາວອນ ທີ່ພຽງພໍສຳລັບສັດ ຢູ່ໃນ ໃນທຸກກໍລະນີ, ເພື່ອເຄົາລົບ ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານສະລິລະ ແລະ ດ້ານຈັນຍາບັນ;
- XII. ຮັກສາສັດໃນໂຮງເຮືອນທີ່ຮັບປະກັນວ່າ ມີແສງສະຫວ່າງທີ່ພຽງພໍຕະຫຼອດເວລາ
- XIII. ສັດທີ່ຂັງຢູ່ນອກໂຮງເຮືອນຕ້ອງມີສິ່ງກັ້ງບັງຢ່າງພຽງພໍ ເພື່ອປົກປ້ອງພວກເຂົາຈາກສະພາບອາກາດທີ່ບໍ່ດີ, ສັດອື່ນມາທຳລາຍ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບ.
- XIV. ຈັດຫາອາຫານທີ່ດີ, ເໝາະສົມກັບຊະນິດພັນ, ອາຍຸ ແລະ ສະພາບທາງຮ່າງກາຍ, ພ້ອມທັງມີປະລິມານທີ່ພຽງພໍ ເພື່ອໃຫ້ສັດມີສຸຂະພາບທີ່ດີ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບອັດຕາສ່ວນທີ່ສັດໄດ້ກິນຕ້ອງພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານສະລິລະສາດຂອງສັດ.
- XV. ຮັບປະກັນວ່າ ບໍ່ມີສານໃດໆປະປົນຢູ່ໃນອາຫານ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ສັດມີອາການເຈັບປ່ວຍ;

- XVI. ຮັບປະກັນໃຫ້ ສັດໄດ້ມີນ້ຳກິນ ໃນປະລິມານທີ່ພຽງພໍ ແລະ ມີຄຸນນະພາບທີ່ດີ ຫລື ຂອງແຫຼວ ທີ່ຮັບປະກັນ ໃຫ້ ມີລະດັບຄວາມຊຸມ ທີ່ພຽງພໍ
- XVII. ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ສຳລັບໃຫ້ອາຫານ ແລະ ນ້ຳດື່ມສຳລັບສັດ ຕ້ອງຕິດຕັ້ງໃນລັກສະນະທີ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະເກີດການປົນເປື້ອນ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ສັດມີການຍາດຊິງກັນ;
- XVIII. ບໍ່ໃຫ້ດຳເນີນ ຫຼື ປະຕິບັດການ ການປັບປຸງພັນແບບທຳມະຊາດ ຫຼື ແບບທຽມ ທີ່ເຮັດໃຫ້ສັດເກີດມີການ ທໍລະມານ ຫລື ອາການບາດເຈັບ
- XIX. ຖ້າຫາກຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດວິທີການດັ່ງກ່າວກັບສັດ ຕ້ອງປະບັດໃນລັກສະນະທີ່ເຮັດໃຫ້ສັດມີການເຈັບໜ້ອຍ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງການກໍ່ໃຫ້ເກີດອາການບາດເຈັບແບບຖາວອນ.

8. ລາຍລະອຽດຂອງຂະບວນການຜະລິດ

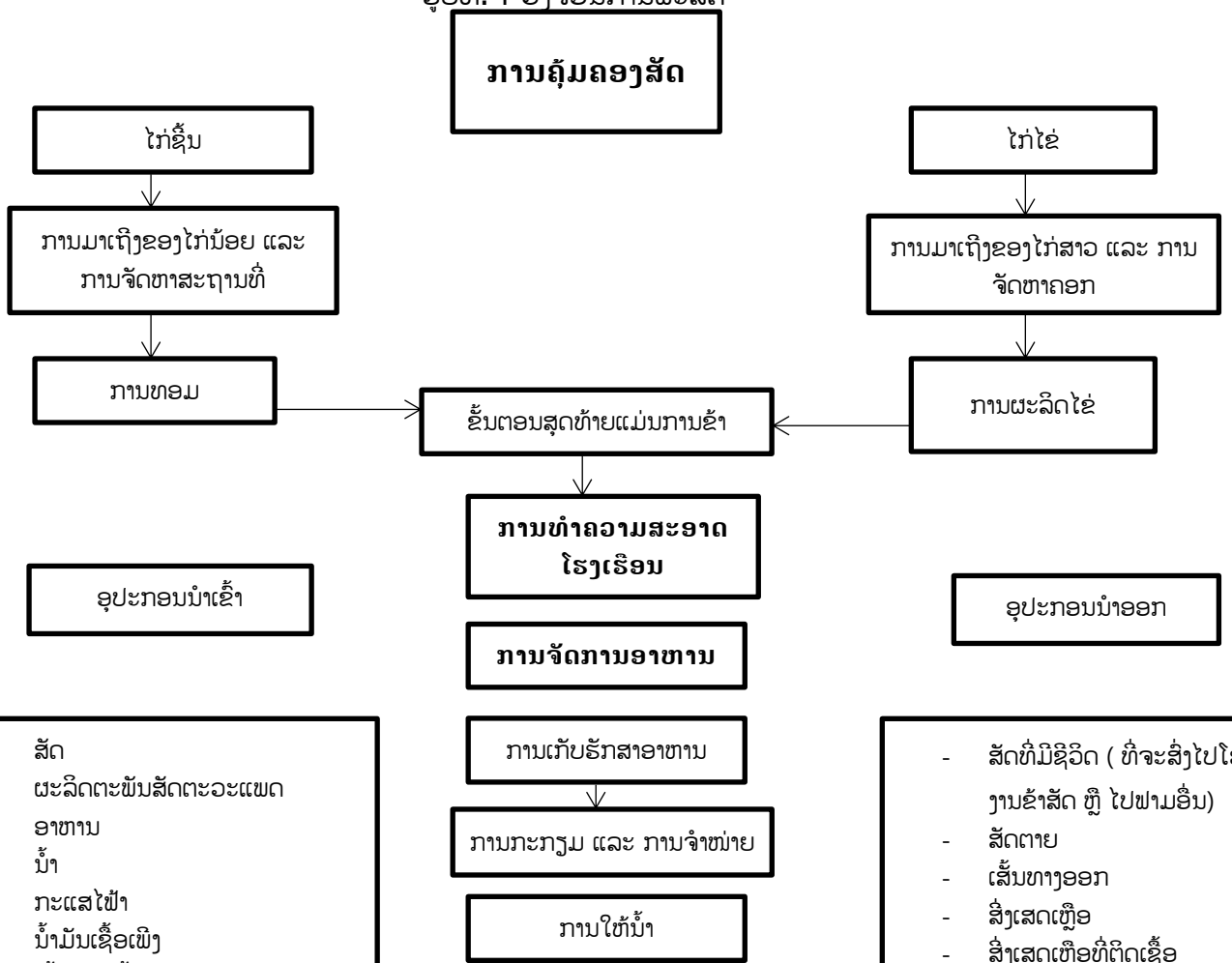
ວົງຈອນການຜະລິດ(ຮູບທີ 1)ສຳລັບການລ້ຽງໄກ່ພັນຊື່ນ ແລະ ໄກ່ພັນໄຂ່ ສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ໃນ 5 ກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍທີ່ ຕ້ອງຕ້ອງປະຕິບັດໄປພ້ອມກັນ:

- ການຄຸ້ມຄອງ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ສັດອາໄສຢູ່
- ການຄຸ້ມຄອງສັດ
- ການຄຸ້ມຄອງອາຫານສັດ;
- ຂະບວນການສະໜອງ ແລະ ການເກັບຮັກສາ
- ການຄຸ້ມຄອງຂອງເສຍຈາກສັດລ້ຽງ

ການນຳໃຊ້ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງສອງຈຸດທຳອິດໃນຕົວຂອງມັນເອງ ຈະນຳໄປສູ່ ການຫຼຸດຜ່ອນການເກີດຂອງພະຍາດທີ່ມີ ລັກສະນະບາງຢ່າງຂອງສັດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຟາມແບບກະທັນຫັນ (ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ ພະຍາດລຳໄສ້ ແລະ ທາງລະບົບຫາຍໃຈ)ທີ່ ເອີ້ນວ່າເທັກໂນໂລຊີ; ກຸ່ມອາການເຫຼົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ມີການລົດ ທາງສະຫວັດດິການສັດ ແລະ ເພີ່ມອັດຕາການຕາຍ, ການ ຈັດການ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຢູ່ໃນຟາມເພີ່ມຂຶ້ນ ສຳລັບການປ່ອຍ ມວນລະພິດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນອາກາດ ແລະ ຊາກສັດຈຳນວນຫຼາຍຈະຖືກທຳລາຍຖິ້ມ.

ແຜນການໝູນວຽນຂອງຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດສັດປົກແບບອຸດສະຫະກຳ ໃນຮູບທີ 2.

ຮູບທີ. 1 ວົງຈອນການຜະລິດ

ໄກ່ຊີ້ນ

ການມາເຖິງຂອງໄກ່ນ້ອຍ ແລະ ການຈັດຫາສະຖານທີ່

ການທອມ

ອຸປະກອນນຳເຂົ້າ

ການຄຸ້ມຄອງສັດ

ໄກ່ໄຂ່

ການມາເຖິງຂອງໄກ່ສາວ ແລະ ການຈັດຫາຄອກ

ການຜະລິດໄຂ່

ອຸປະກອນນຳອອກ

ຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍແມ່ນການຂ້າ

ການທຳຄວາມສະອາດໂຮງເຮືອນ

ການຈັດການອາຫານ

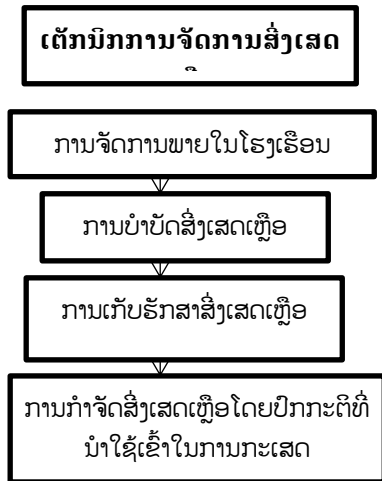
ການເກັບຮັກສາອາຫານ

ການກະກຽມ ແລະ ການຈຳໜ່າຍ

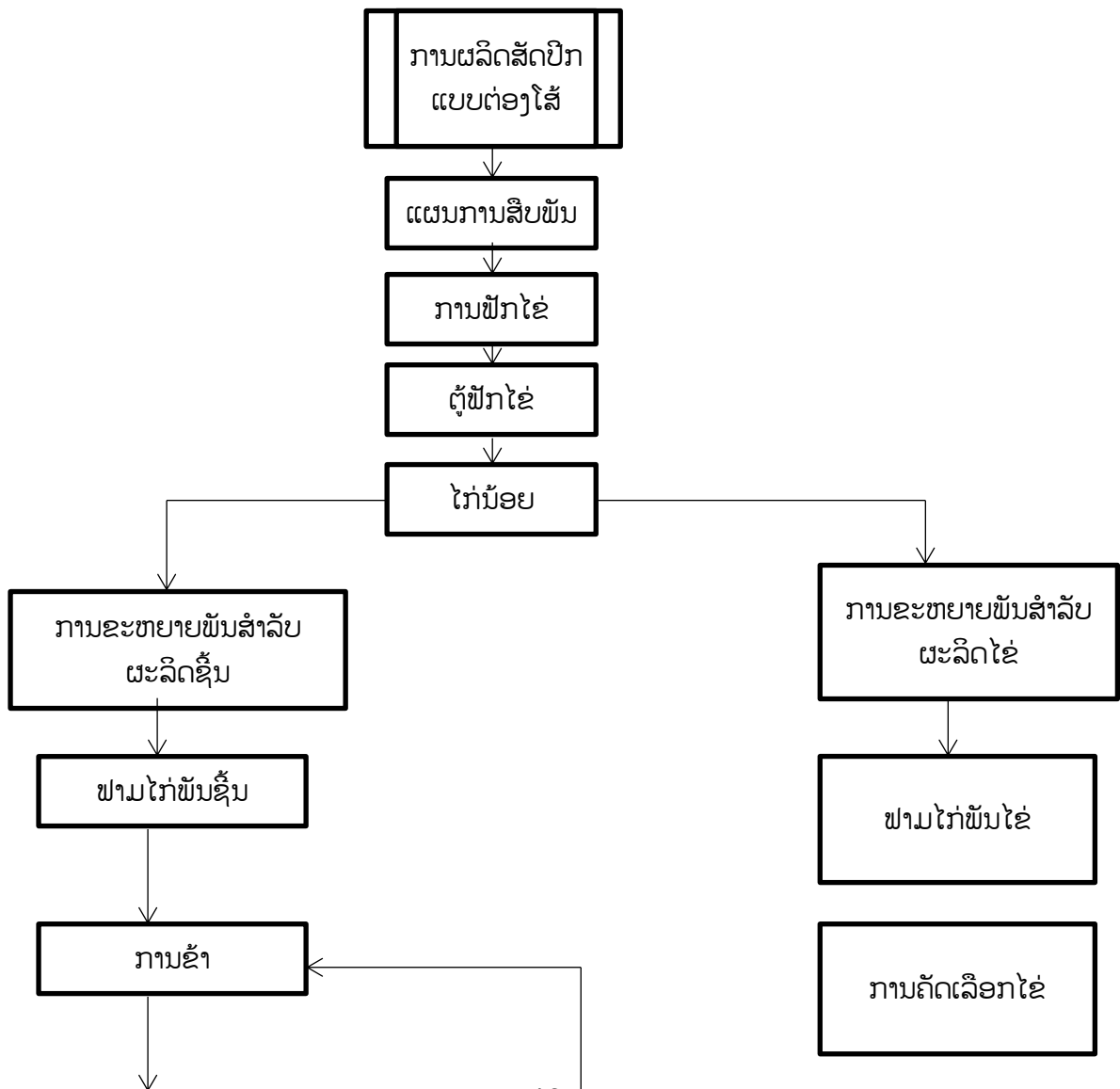
ການໃຫ້ນໍ້າ

- ສັດ
- ຜະລິດຕະພັນສັດຕະວະແພດ
- ອາຫານ
- ນໍ້າ
- ກະແສໄຟ້າ
- ນໍ້າມັນເຊື້ອເຟັງ
- ເສັ້ນທາງເຂົ້າ
- ຜະລິດຕະພັນທຳຄວາມສະອາດ
- ຢາຂ້າເຊື້ອ
- ຢາຂ້າເຊື້ອວາກເຮັດນໍ້າ

- ສັດທີ່ມີຊີວິດ (ທີ່ຈະສົ່ງໄປໂຮງງານຂ້າສັດ ຫຼື ໄປຟາມອື່ນ)
- ສັດຕາຍ
- ເສັ້ນທາງອອກ
- ສິ່ງເສດເຫຼືອ
- ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ຕິດເຊື້ອ
- ສິ່ງເສດເຫຼືອທາງເຕັກນິກ
- ລ້າງນໍ້າເສຍຈາກສະຖານທີ່ ແລະ ທາງຢ່າງ

ຮູບທີ. 2 ການຜະລິດໄກ່ເພື່ອເປັນສິນຄ້າແບບຕ່ອງໂສ້

8.1. ການຄວບຄຸມສະພາບແວດລ້ອມໃນທີ່ສັດອາໄສຢູ່

ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການແຜ່ກະຈາຍຂອງເຊື້ອພະຍາດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນພະຍາດທາງລະບົບຫາຍໃຈ ຟາມລ້ຽງສັດຈະໄດ້ປະຕິບັດທັງສອງລະບົບ “ເຕັມທັງໝົດ/ ເປົ່າຫວ່າງທັງໝົດ” ໝາຍຄວາມວ່າ ທຳອິດແມ່ນມີສັດຢູ່ໃນຟາມ(ເຕັມທັງໝົດ), ຫຼັງຈາກນັ້ນມີການຂາຍອອກຫຼືຍົກຍ້າຍທັງໝົດ, ໝາຍເຖິງວ່າວ່າງໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາລໍຖ້າການເລີ່ມຕົ້ນນຳເຂົ້າມາລ້ຽງໃໝ່(ເປົ່າຫວ່າງທັງໝົດ) . ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນບາງກໍລະນີຂອງການລ້ຽງໄກ່ພັນໄຂ່, ໃນລະບົບນີ້ຈະບໍ່ໄດ້ຖືກປະຕິບັດ. ໃນການທຳຄວາມສະອາດຟາມຈະຕ້ອງເຮັດເປັນຕາຕະລາງຕາມການກຳນົດຂອງການລ້ຽງ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດການປັບປຸງການແຊກແຊງທີ່ມດຳເນີນຢູ່. ການລະບາຍອາກາດຢູ່ໃນຄອກສາມາດ ລະບາຍໄດ້ໂດຍການບັງຄັບ ຫຼື ເປັນໄປຕາມທຳມະຊາດ, ໃນການລະບາຍອາກາດທີ່ຖືກບັງຄັບຍັງມີປະລິມານອົກຊີເຈນທີ່ເຂົ້າໄປໃນຄອກໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່າໃດ microclimate ກໍຈະຈັດການໄດ້ດີຂຶ້ນ, ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີສັດຫຼາຍກວ່າລະບົບການລະບາຍອາກາດຕາມທຳມະຊາດ . ໃນຊ່ວງລະດູຮ້ອນຈະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ລະບົບລະບາຍຄວາມຮ້ອນ ບໍ່ວ່າການລະບາຍອາກາດແບບທຳຊາດ ຫຼື ແບບການບັງຄັບ, ໂດຍການນຳໃຊ້ພັດລົມ (ໝູນ)ທີ່ຕິດຕັ້ງຢູ່ບໍລິເວນອ້ອມແອ້ມ ຫຼື ອາດຈະຕິດຕັ້ງຢູ່ດ້ານໃນຂອງຄອກ. ໃນການຄວບຄຸມລະບົບເຮັດຄວາມເຢັນຢູ່ເທິງຫຼັງຄາທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງ ຫຼື ເຄື່ອງພິ່ນລະອອງນ້ຳຢູ່ເທິງຄອກກໍສາມາດໃຊ້ງານໄດ້. ຄອກສັດ ຕ້ອງຕິດຕັ້ງປ່ອງຢ້ຽມທີ່ເປັນຮູບຈະຕຸລັດ ທີ່ສາມາດຄວບຄຸມໄດ້ດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ແລະ / ຫຼື ໃຊ້ມໍເຕີ ແລະ ໃຊ້ລະບົບເຊື້ອມຕໍ່ແບບອັດຕະໂນມັດກັບເຄື່ອງວັດແທກອຸນຫະພູມບາງຄັ້ງຄາວ, ຍັງສາມາດຕິດຕັ້ງກັບຄອກທີ່ເປັນຫຼັງຄາສອງຊັ້ນ.

ສິ່ງສຳຄັນ: ການຄຸ້ມຄອງທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ສະພາບອາກາດ

ຜົນກະທົບ: ສະຫວັດດີການສັດ ແລະ ສຸຂະພາບ, ການຫຼຸດຜ່ອນການເຮັດໃຫ້ມີກິ່ນເໝັນ

ການປະຕິບັດ

- ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາຂອງການທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ອີງຕາມ“ແຜນການເຮັດຄວາມສະອາດ” ທຸກໆໂຮງເຮືອນ ແລະ ອຸປະກອນທັງໝົດຈະໄດ້ຮັບການລ້າງ ແລະ ຂ້າເຊື້ອພະຍາດ, ຈຸດປະສົງເພື່ອສະກັດກັ້ນການຕິດຕໍ່ຈາກຮອບວຽນນີ້ໄປສູ່

ອີກຮອບວຽນການຜະລິດອີກຕໍ່ໄປ; ສໍາລັບໄກ່ພັນຊື່ນຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດກັບໂຮງເຮືອນທັງໝົດ; ສໍາລັບໄກ່ພັນໄຂ່ ຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ“ເຕັມທັງໝົດ/ ເປົ່າຫວ່າງທັງໝົດ” ໂດຍທົ່ວໄປຈະໃຊ້ສໍາລັບຄອກດຽວ

- ປະຕິບັດການບໍາລຸງຮັກສາຕາມປົກກະຕິ ຕາມການລາຍງານໃນຄູ່ມືການນໍາໃຊ້ ແລະ ລະບົບການບໍາລຸງຮັກສາ;
- ໃຊ້ລະບົບຕ່າງໆໂດຍປະຕິບັດຕາມຂໍ້ ກໍາ ນິດທີ່ຢູ່ໃນຄູ່ມືນໍາໃຊ້;
- ບັນທຶກການປະຕິບັດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງທັງໝົດລົງໃນແບບຟອມ “ການບໍາລຸງຮັກສາແບບລົງຖະບຽນພິເສດ”;
- ການລ້າງ ແລະ ຂ້າເຊື້ອພະຍາດສະຖານທີ່ ຈະຕ້ອງບັນທຶກໄວ້ໃນການລົງຖະບຽນ “ການອະນາໄມ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ”;
- ກິດຈະກຳການຂ້າເຊື້ອ ແລະ ການຕົກຕະກອນ ຈະຕ້ອງຖືກບັນທຶກລົງໃນ ” ການລົງຖະບຽນ ການຂ້າເຊື້ອ ແລະ ການຕົກຕະກອນ”;
- ຮັບປະກັນສະເໝີວ່າ ສະພາບອາກາດຢູ່ໃນຄອກ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອຸນຫະພູມ, ຄວາມຊຸ່ມ ແລະ ການປ່ອຍອາຍພິດ ຈະເປັນການເຊື່ອຖືເຖິງຄວາມຕ້ອງການດ້ານສາລິລະສາດຂອງສາດ ທັງຮັບປະກັນດ້ານສະຫວັດດີການສັດ ແລະ ຜົນຜະລິດທີ່ດີ;
- ການລະບາຍອາກາດແບບບັງຄັບ ແມ່ນຖືວ່າເປັນນຶ່ງໃນການລະບາຍທີ່ມີປະສິດທິຜົນທີ່ສຸດສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍກິ່ນໄດ້, ໃນເມື່ອທີ່ພັດລົມສາມາດທ່າຍເທອາກາດອອກສູ່ພາຍນອກ ແລະ ທິດທາງຂອງພວກມັນເຂົ້າກັນໄດ້ ກັບທິດທາງຫຼັກຂອງລົມ ;

8.2. ການຄຸ້ມຄອງສັດ

8.2.1. ໄກ່ຊື່ນ(Broilers)

ລູກໄກ່ຈະຖືກຂົນສົ່ງດ້ວຍລົດມາເຖິງຟາມ ດ້ວຍຕູ້ທີ່ເກັບຮັກສາເປັນຢ່າງດີ, ພາຍຫຼັງທີ່ເອົາລູກໄກ່ລົງຈາກລົດ ແລະ ເອົາອອກຈາກຕູ້ດັ່ງກ່າວແລ້ວ, ຕ້ອງຂົນດ້ວຍຕົນເອງເຂົ້າໄປຢູ່ໃນຄອກທີ່ກະກຽມໄວ້ ໃນເນື້ອທີ່ 1,200-2000 ແມັດມົນທົນ

ໄລຍະເວລາຂອງການລ້ຽງ ແມ່ນຂຶ້ນກັບນ້ຳໜັກທີ່ຕ້ອງການ, ສາມາດກຳນົດສັດທີ່ໃຫຍ່ເຕັມໄວໄດ້ໃນ 3 ປະເພດ .

ປະເພດ	ໄລຍະເວລາຂອງການຈະເລີນເຕີບໂຕ	ນ້ຳໜັກສັດເປັນ
ເປົ່າ	ໄກ່ຊື່ນ (ໂຕແມ່) ອາຍຸ 36-40 ມື້ ໄກ່ (ຜູ້) ອາຍຸ 90 ມື້	(ໂຕແມ່)1680-1800 ກລ. (ໂຕຜູ້) 1800 ກລ.
ໜັກປານກາງ	ໄກ່ຊື່ນ (ໂຕແມ່) ອາຍຸ 42-50 ມື້	(ໂຕແມ່) 2000-2350 ກລ.

	ໄກ່ຊີ້ນ (ໂຕຜູ້) ອາຍຸ 38-42 ມື້	(ໂຕຜູ້) 2400-2600 ກລ.
ໝັກ	ໄກ່ຊີ້ນ (ໂຕຜູ້) ອາຍຸ 44-63 ມື້	(ໂຕຜູ້) 3000-3800 ກລ.

ໄກ່ພັນຊີ້ນ ສາມາດລ້ຽງເພື່ອປະສົມພັນໄດ້ ໂດຍໃຊ້ເຕັກນິກການເຮັດໃຫ້ໄກ່ຈ່ອຍລົງ ຫຼື ແຍກຄອກແຕ່ລະເພດ. ໃນການປະສົມພັນແບບປະສົມ, ໃນຄອກດຽວກັນມີໂຕຜູ້ ແລະ ໂຕແມ່ ຄວນແຍກໂດຍການຂຶ້ນດ້ວຍຕາໜ່າງ, ເມື່ອເວລາໄກ່ມີອາຍຸໄດ້ 35-40 ວັນ ແລ້ວ ຄັດເອົາໂຕແມ່ທີ່ຈ່ອຍອອກຂາຍ, ຫຼັງຈາກນັ້ນເອົາຕາໜ່າງອອກ ເພື່ອໃຫ້ໂຕຜູ້ສາມາດໃຊ້ເນື້ອທີ່ຄອກທັງໝົດ. ໃນຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍຂອງການທອມໄກ່ພັນຊີ້ນແລ້ວເອົາເຂົ້າໄປໃນກົງ ແລະ ຂົນສົ່ງດ້ວຍລົດໄປທີ່ໂຮງຂ້າສັດ.

ຈຸດສໍາຄັນ: ສະພາບແວດລ້ອມຂອງສັດ, ສຸຂານາໄມ

ເງິນກະທົບ: ສະຫວັດດີການສັດ, ຜະລິດຕະພັນ

ການປະຕິບັດ

- ຄວາມໜາແໜ້ນທີ່ບັນຈຸສູງສຸດຕໍ່ ແມັດມົນທົນ, ໄກ່ຊີ້ນ 10,000 ຫາ 20,000 ໂຕ ຕໍ່ຄອກ;
- ເອົາຂີ້ເລື້ອຍ, ເພືອງ ຫຼື ແກບ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ຮອງພື້ນຄອກໜາປະມານ 5 ຫາ 15 ຊມ;
- ຮັກສາໄກ່ນ້ອຍທີ່ເກີດໃໝ່ ຢູ່ໃນບ່ອນທີ່ມີຄວາມອຸ່ນ ໃນອຸນຫະພູມ 32 – 33 ອົງສາ ໂດຍການໃຊ້ແກ້ສ ຫຼື ຫຼອດໄຟ;
- ຫຼີກລຽງບໍ່ໃຫ້ສັດໄດ້ຢູ່ເປົ້ນເກີນໄປ ເພາະເປັນສາຍເຫດເຮັດໃຫ້ສັດຈ່ອຍ ແລະ ລົດສະຫວັດດີການຂອງສັດ ;

8.2.2. ໄກ່ພັນໄຂ່

ໄກ່ແມ່ສາວທີ່ມີອາຍຸ 18- 20 ອາທິດຂຶ້ນໄປ ຊຶ່ງຄ້າຍຄືກັນກັບໄກ່ພັນຊີ້ນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນຈະຕ້ອງຂົນສົ່ງໄປລ້ຽງຢູ່ພາມເພື່ອຜະລິດໄຂ່, ຊຶ່ງສາມາດລ້ຽງຢູ່ໃນກົງ ຫຼືເທິງພື້ນກໍໄດ້ . ການລ້ຽງໄກ່ໃນກົງ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍຄອກ ທີ່ສາມາດບັນຈຸໄກ່ໄດ້ ໂດຍສະເລ່ຍ 30,000 ຫາ 60,000 ໂຕ ຕໍ່ຄອກ (ສະເລ່ຍຂະໜາດຂອງກົງ 1,200-2,000 ແມັດມົນທົນ). ການແນະນໍາວິທີການລ້ຽງໄກ່ໃນກົງແບບດັ້ງເດີມ (ໃຊ້ເນື້ອທີ່ 550 ຊມ ຕໍ່ໄກ່ແມ່ 1 ໂຕ) ຫຼື ລ້ຽງໃນກົງທີ່ມີຂະໜາດທີ່ພຽງພໍສໍາລັບໄກ່ 4-8 ໂຕ ແຕ່ລະໂຕ (750 ຊມ ຕໍ່ໄກ່ແມ່1ໂຕ). ກົງຈະຕ້ອງຈັດລຽງກັນໃນລະດັບ, ຈາກ ສາມ ຫາ ແປດ, ທີ່ເຫຼືອມກັນ ຫຼື ມີໄລຍະຫ່າງອອກໄປ. ເວລາທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບການຜະລິດໄຂ່ຂອງໄກ່ຢູ່ໃນກົງ ປະມານ 60 ອາທິດ. ການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກຂອງ ” ບັງຄັບການຖ່າຍຂົນ ” (ຈະເປັນໄລຍະເວລາ 2 ອາທິດ ເຊິ່ງໃນນັ້ນແສງສະຫວ່າງ, ນໍ້າ, ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງອາຫານຈະຖືກຫຼຸດລົງຢ່າງກະທັນຫັນ ເຮັດໃຫ້ໄຂ່ຕົກສະສົມເພື່ອທີ່ຈະ ” ແມ່ໄກ່ໄດ້ພັກຜ່ອນ ” ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ໄກ່ໄຂ່ໃນເວລາແກ່ຍາວເຖິງ 100 ອາທິດ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ.. ໄຂ່ຈະຖືກເກັບໂດຍອັດຕະໂນມັດ ໂດຍຜ່ານສາຍພານລໍາລຽງທີ່ຢູ່ດ້ານໜ້າຂອງກົງ, ຈາກນີ້ຈະສົ່ງໄປຫ້ອງເກັບຮັກສາເພື່ອຄັດແລະຫຸ້ມຫໍ່.

ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາອາກາດເຢັນ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ໃຫ້ຄວາມອຸ່ນຢູ່ໃນຄອກ, ເໝືອງຈາກ ສັດ ມີຄວາມໜາແໜ້ນສູງ/ ການລະບາຍຄວາມຮ້ອນ ຕ້ອງປະຕິບັດໃນຊ່ວງລະດູຮ້ອນ ຜ່ານລະບົບລະບາຍຄວາມຮ້ອນດ້ວຍ ການລະບາຍອາກາດດ້ວຍການບັງຄັບແລະບາງຄັ້ງກໍອາດໃຊ້ວິທີການພື້ນອາຍນໍ້າ (ຄວາມຊຸ່ມ)

ໃນສຸດທ້າຍ, ໄກ່ກໍຈະໃສ່ລົດຂົນສົ່ງອີກເທື່ອນຶ່ງເພື່ອນຳໄປຂ້າດ້ວຍຕົນເອງ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນ ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດຄວາມສະອາດ ດ້ວຍເຕັກນິກດຽວກັນກັບການໃຊ້ກັບໄກ່ພັນຊື່ນ. ການປະສົມພັນໄກ່ໄຂ່ ສາມາດໃຊ້ລະບົບປະສົມລະຫວ່າງການລ້ຽງໃນກິງ ແລະ ເທິງພື້ນດິນໄດ້. ໃນລະບົບນີ້ມີກິງແບບ ເປີດຫຼາຍຊັ້ນທີ່ມີຄອນສາມາດໃຫ້ໄກ່ແມ່ຂຶ້ນ ແລະ ລົງໄດ້.

ສິ່ງສຳຄັນ: ສະພາບແວດລ້ອມຂອງສັດ, ດ້ານສຸຂາພາໄມ

ຜົນກະທົບ: ສະຫວັດດີການສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ

ການປະຕິບັດ

- ການໃຫ້ພື້ນທີ່ຕໍ່າສຸດສຳລັບສັດແຕ່ລະຕົວ;
- ຮັບປະກັນວ່າ ສະພາບອາກາດຢູ່ພາຍໃນຄອກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອຸນຫະພູມ, ຄວາມຊຸ່ມ, ການປ່ອຍມວນລະພິດຈະບໍ່ສົ່ງ ຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານຮ່າງກາຍສັດທີ່ລ້ຽງ, ຮັບປະກັນຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງສັດ ແລະ ການໃຫ້ຜົນ ຜະລິດທີ່ດີ.
- ເມື່ອເວລາຄອກຫວ່າງ, ຈຳເປັນຕ້ອງທຳຄວາມສະອາດໂດຍການໃຊ້ທໍ່ຢາງຫົດ ແລະ ຂ້າເຊື້ອສະຖານທີ່ນັ້ນ

8.2.3. ຈຸດສຳຄັນຂອງການຈັດການ ການຜະລິດທົ່ວໄປສຳລັບທັງສອງປະເພດ

ຈຸດສຳຄັນ: ການເຂົ້າ ຫຼື ອອກ ຂອງພາຫານະ ເຂົ້າໄປໃນ ຫຼື ອອກຈາກຟາມ

ຜົນກະທົບ: ອັນຕະລາຍທາງຈຸລິນຊີ

ຄວນປະຕິບັດ

- ຈັດໃຫ້ມີພື້ນທີ່ສຳລັບທຳຄວາມສະອາດ ໂດຍການຊີດພິ່ນ ແລະ ຂ້າເຊື້ອພະຍາດ ຂອງວິທີການຂົນສົ່ງ ຢູ່ທາງເຂົ້າຟາມ ແລະ ທາງຈາກບ່ອນພັກອາໄສ;
- ນໍ້າທີ່ໃຊ້ແລ້ວຈະຕ້ອງເກັບໃນອ່າງພິເສດ ແລ້ວກຳຈັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ
- ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດພື້ນທີ່ທາງເຂດນອກບໍລິສັດ ເພື່ອເປັນບ່ອນຈອດລົດສຳລັບພະນັກງານເຮັດວຽກຢູ່ຟາມ ແລະ ແຂກທີ່ມາ ຢ້ຽມຢາມ.

ຈຸດສຳຄັນ: ການເຂົ້າ ຫຼື ອອກ ຟາມຂອງພະນັກງານ

ຜົນກະທົບ: ອັນຕະລາຍທາງຈຸລິນຊີ

ຄວນປະຕິບັດ

- ຈະຕ້ອງມີພື້ນທີ່ກັ່ນຕອງພ້ອມທ້ອງແຕ່ງຕົວ, ອ່າງລ້າງມື, ສະບູ ຢູ່ທາງເຂົ້າຟາມ, ເກີບໂບກ ແລະ ຊຸດເຮັດວຽກສະເພາະ;
- ກ່ອນອອກຈາກຟາມ, ອຸປະກອນທັງໝົດຕ້ອງຖິ້ມລົງໃນພາຊະນະພິເສດຢູ່ໃນຟາມ;
- ການຜ່ານເຂົ້າ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການບັນທຶກຢ່າງຖືກຕ້ອງໃນຖະບຽນຂອງບໍລິສັດ;

ຈຸດສໍາຄັນ: ຂາດດ້ານສຸຂາພາໄມ

ຜົນກະທົບ: ອັນຕະລາຍທາງຈຸລິນຊີ

ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີການບໍລິການດ້ານສຸຂາພາໄມ, ພະນັກງານປະຕິບັດຫຼັກສຸຂາພາໄມບໍ່ຖືກຕ້ອງມາໃຊ້, ກໍ່ໃຫ້ເກີດມີການແຜ່ກະຈາຍທີ່ເປັນໄປໄດ້ຂອງເຊື້ອຈຸລິນຊີທີ່ເຊື້ອພະຍາດ

ຄວນປະຕິບັດ

- ຕ້ອງອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານສຸຂາພາໄມຢ່າງພຽງພໍສໍາລັບພະນັກງານຟາມ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາຢ້ຽມຢາມ ເຊັ່ນ: ມີນໍ້າດື່ມທັງ ຮ້ອນ ແລະ ເຢັນ, ມີຫ້ອງນໍ້າ, ອ່າງລ້າງໜ້າ ແລະ ຝັກບົວອາບນໍ້າ.
- ຕ້ອງມີຫ້ອງແຕ່ງຕົວທີ່ໄດ້ຮັບການຕົບແຕ່ງຢ່າງເໝາະສົມ(ຕູ້ເກັບເຄື່ອງສອງປະຕູ, ຕັ້ງນັ່ງ) ພ້ອມຝັກບົວອາບນໍ້າ, ມີຂະໜາດເໝາະສົມພຽງພໍ ກັບພະນັກງານ

ຈຸດສໍາຄັນ: ການປະກົດຕົວຂອງສັດຕູພືດ

ຜົນກະທົບ: ອັນຕະລາຍທາງຈຸລິນຊີ, ການແຜ່ກະຈາຍຂອງສັດຕູພືດໃນພື້ນທີ່ໄກ້ຄຽງ

ຄວນປະຕິບັດ:

- ຟາມຕ້ອງມີຍຸດທະສາດສໍາລັບຂັ້ນຕອນການຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ;
- ວິທີການປ້ອງກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດການຮັກສາຄວາມສະອາດໃຫ້ພຽງພໍ, ຫຼີກລຽງບໍ່ໃຫ້ມີຮອຍແຕກແຫງຂອງພື້ນຄອກ, ການສ້າງຮາງອາຫານ, ການຈັດວາງວັດສະດຸຕ່າງໆ ແລະ ບໍ່ຕັດຫຍ້າຢູ່ອ້ອມຮອບບໍລິເວນຄອກ ແລະ ອື່ນໆ;
- ການເສື່ອມສະມັດຕະພາບຕ້ອງໄດ້ເນັ້ນໄປຈຸດຂອງການຄວບຄຸມຂອງ *Rattus norvegicus* ແລະ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດໂດຍຜ່ານການເຄື່ອນຍ້າຍ ຂອງສະຖານີທີ່ມີສານພິດເບື້ອ ທີ່ບັນຈຸປະລິມານຢາພິດທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນໝູ;

ຈຸດສໍາຄັນ: ເງື່ອນໄຂດ້ານສຸຂາພາໄມຢູ່ພາຍໃນໂຮງເຮືອນບໍ່ພຽງພໍ

ຜົນກະທົບ: ຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານຈຸລະຊີວະວິທະຍາ, ມີເງື່ອນໄຂທີ່ໃຫ້ເກີດມີໝູ ແລະ ແມງໄມ້, ການປ່ອຍມວນລະພິດໃນ ຊັ້ນບັນຍາກາດ, ມີການປົນເປື້ອນຂອງດິນ ແລະ ນໍ້າ, ການແຜ່ກະຈາຍຂອງສານກໍ່ມະເຮັງ (ຟອກມານດີຮາຍ)

ການປະຕິບັດ:

- ເມື່ອໂຮງເຮືອນເປົ່າຫວ່າງ, ຕ້ອງທຳຄວາມສະອາດດ້ວຍການໃຊ້ນໍ້າຊີດລ້າງ ແລະ ຂ້າເຊື້ອໃນບໍລິເວນໂຮງເຮືອນ
- ການຂ້າເຊື້ອພະຍາດດ້ວຍຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຕໍ່າ, ແມ່ນໃນເມື່ອຍັງມີສິ່ງເສດເຫຼືອຢູ່ໃນຄອກ, ເພື່ອກຳຈັດປະເພດແມງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ກ່ອນທີ່ພວກມັນຈະເຄື່ອນຍ້າຍເຂົ້າໄປຢູ່ໃນຮອຍແຕກ
- ການກຳຈັດ ແລະ ການອະນາໄມຂີ້ສັດແຫ້ງດ້ວຍການໃຊ້ອຸປະກອນຂຸດ, ຖູ ແລະ ເຄື່ອງດູດຝຸ່ນ
- ການລ້າງ ແລະ ເຮັດຄວາມສະອາດດ້ວຍນໍ້າຮ້ອນ (ອາດເປັນການຂ້າເຊື້ອເໝືອນກັນ); ລະບົບນີ້ ເມື່ອສົມທຽບການ ລ້າງແບບງ່າຍໆດ້ວຍນໍ້າເຢັນ, ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ສາມາດກຳຈັດຂອງແຫຼວໄດ້
- ລ້າງດ້ວຍຄວາມຮ້ອນ;
- ຫຼັງຈາກ 2-3 ວັນຕ້ອງມີການຂ້າເຊື້ອຕື່ມອີກ;
- ຂ້າເຊື້ອພະຍາດເປັນໄລຍະ; ນໍ້າລ້າງຈະຕ້ອງມີຫຼຸມເກັບໄວ້ພິເສດ ແລ້ວກຳຈັດຖິ້ມເງື່ອນໄຂ (to BAT)
- ຄອກໄກ່ໄຂ່ ຄວນທຳຄວາມສະອາດໂດຍການຂຸດອາຈົມ, ການໃຊ້ອາຍນໍ້າ ແລະ ການລົນໄຟ
- ສານຂ້າເຊື້ອທີ່ໃຊ້ຟອກມານດີຮາຍ ຄວນທົດແທນດ້ວຍຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຄວາມເປັນພິດໃນລະດັບປານກາງ;

ຈຸດສຳຄັນ: ການຈັດການກັບສານອັນຕະລາຍ

ຜົນກະທົບ: ການປົນເປື້ອນຂອງນໍ້າ ແລະ ດິນໂດຍບັງເອີນ

ການປະຕິບັດ:

- ຜະລິດຕະພັນປ້ອງກັນພືດ, ຜະລິດຕະພັນຂ້າເຊື້ອ, ຢາຂ້າໝູ ແລະ ອື່ນໆ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ເປັນຢ່າງດີ ເພື່ອຫຼີກລຽງ ການປົນເປື້ອນ, ການກະຈາຍ ຫຼື ການນຳໃຊ້ໂດຍບັງເອີນ;
- ຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວຈະຕ້ອງຖືກເກັບໄວ້ໃນຕູ້ທີ່ບິດລັອກຕະຫຼອດ, ແລະ ຢູ່ໃນສາງບ່ອນທີ່ຢູ່ຫ່າງຈາກສະຖານທີ່ລ້ຽງ; ຕູ້ຕ້ອງເຮັດດ້ວຍໂລຫະ ແລະ ຕ້ອງມີປ້າຍເຕືອນຢູ່ປະຕູທີ່ບັງບອກເຖິງຄວາມອັນຕະລາຍ
- ການນຳໃຊ້ຕ້ອງໄດ້ລົງຖະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງ

ຈຸດສຳຄັນ: ການຈັດການສິ່ງເສດເຫຼືອ

ຜົນກະທົບ: ອາດເກີດມີການປົນເປື້ອນ ຂອງນໍ້າ ແລະ ດິນ, ມີໝູ ແລະ ແມງໄມ້

ສິ່ງເສດເຫຼືອຢູ່ໃນຟາມ ປະກອບມີ: ສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການບໍາລຸງຮັກສາລົດ (ສິ່ງເສດເຫຼືອຂອງນໍ້າມັນແຮ່ທາດສໍາລັບເຄື່ອງຈັກ, ເກຍ ແລະ ການຫລໍ່ລີ້ນ, ແບັດເຕີຣີຕະກົວ, ຢາງ ແລະ ໄສ້ກອງນໍ້າມັນ); ການຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ວັດສະດຸຕ່າງໆ, ສິ່ງເສດເຫຼືອອື່ນໆ.

ການປະຕິບັດ:

- ສິ່ງເສດເຫຼືອຈະຕ້ອງເກັບໄວ້ໃນພາຊະນະທີ່ປ້ອງກັນການຮົ່ວໄຫຼຂອງນໍ້າ
- ໃນຟາມຕ້ອງລະບຸສະຖານທີ່ທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບເກັບຮັກສາສິ່ງເສດເຫຼືອ
- ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເກັບໄວ້ ຄວນຖືກສົ່ງໄປໂຮງງານບົດ ແລະ ກວາຈັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ;
- ຕ້ອງມີການບັນທຶກການຈັດການສິ່ງເສດເຫຼືອຢ່າງຖືກຕ້ອງ;

ຈຸດສໍາຄັນ: ການຈັດການສັດທີ່ຕາຍແລ້ວ

ຜົນກະທົບ: ຄວາມສ່ຽງດ້ານຈຸລິນຊີ

ການປະຕິບັດ:

- ສັດທີ່ຕາຍແລ້ວແມ່ນໄດ້ເກັບມາຈາກການກວດກາປະຈໍາວັນ (ອັດຕາການຕາຍໂດຍສະເລ່ຍ ແມ່ນປະມານ 5%ຂອງໄກ່ຊື່ນ ແລະ ໄກ່ໄຂ່ຈະຕໍ່າກວ່າ)
- ສັດທີ່ຕາຍແລ້ວ ຈະຕ້ອງເກັບໄວ້ໃນຕູ້ເຢັນພິເສດ ຫຼື ຫ້ອງເຢັນ(ຕູ້ແຊ່ແຂງ)ໂດຍມີການບົດນໍ້າ ເພື່ອປ້ອງກັນການຮົ່ວໄຫຼ ແລະ ມີຂະໜາດແມ່ນຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຟາມ.
- ຫ້ອງຂັງນ້ອຍໆ ຈະຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ບໍລິເວນຟາມ, ແຕ່ບໍ່ຕິດກັບໂຮງເຮືອນ, ສາມາດເຂົ້າໄປໃນໄດ້; ໃນສະຖານທີ່ໄກ່ຄຽງ ຕ້ອງສາມາດທໍາຄວາມສະອາດ ແລະ ຂ້າເຊື້ອພະຍາດໄດ້.
- ສາງເຢັນຕ້ອງມີຄວາມພຽງພໍທີ່ຈະບັນຈຸສັດທີ່ຕາຍໃນຮອບວຽນການຜະລິດທັງໝົດ, ເພື່ອໃຫ້ບໍລິສັດກໍາຈັດ ສາມາດເຂົ້າໄປໃນຟາມ ໂດຍສະເພາະເວລາທີ່ມີການອະນາໄມ ເມື່ອບໍ່ມີສັດຢູ່.
- ສາງເຢັນຄວນໄວ້ຢູ່ນອກຟາມ ໂດຍມີປະຕູ 2 ບ່ອງ, ບ່ອງນຶ່ງປິ່ນໜ້າອອກນອກ ແລະ ອີກບ່ອງນຶ່ງເຂົ້າໃນ, ດ້ວຍວິທີນີ້ ບໍລິສັດທີ່ເກັບລວບລວມຊາກສັດບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງເຂົ້າຟາມ
- ຊາກສັດໄດ້ຖືກລວບລວມ ແລະ ກໍາກັດໂດຍບໍລິສັດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ

8.3. ການຈັດການອາຫານສັດ

ອາຫານສັດສາມາດຜະລິດໄດ້ໂດຍກົງໃນຟາມ ຫຼື ສາມາດຊື້ໄດ້ຈາກພາຍນອກ. ຖ້າຫາກມີການຜະລິດຢູ່ໃນຟາມ ຈະຕ້ອງມີເຄື່ອງຈັກຜະລິດອາຫານ, ມີແຫຼ່ງວັດຖຸດິບ(ເມັດພືດ, ແປ້ງ)ມາບົດ ແລະ ປະສົມ. ຜະລິດຕະພັນຈະຕ້ອງເກັບໄວ້ໃນສາງຢູ່

ນອກຟາມ . ອາຫານສັດທີ່ຈະນໍາເຂົ້າສາງໂດຍຜ່ານທາງເປີດຂອງດ້ານເທິງຂອງສາງ, ດ້ວຍວິທີການນໍາໃຊ້ຖັງຂົນສົ່ງ ທີ່ມີລະບົບສາຍພານລໍາລຽງທີ່ພາໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້. ດ້ວຍວິທີນີ້ ອາຫານສັດທີ່ຊື່ມາຕ້ອງເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ນອກຟາມ.

ອາຫານສັດເວລາເອົາອອກຈາກສາງຈະຕ້ອງຖືກຄັດເລືອກແບບອັດຕະໂນມັດ ທີ່ມີແຮງດັນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກປະກອບດ້ວຍລະບົບສັ່ນສະເທື່ອນ ເຊິ່ງຈະສົ່ງອາຫານເຂົ້າໄປຫາເຄື່ອງປ້ອນອາຫານຢູ່ພາຍໃນຄອກສັດ.

ລະບົບການໃຫ້ນໍ້າ ປົກກະຕິແມ່ນ ຫົວດູດ “ນໍ້າຍອດ” ເຊິ່ງນໍ້າຈະຖືກສະໜອງໃຫ້ສັດ ໂດຍໂຕດູດໃນວ່າວຂະໜາດນ້ອຍ. ລະບົບນີ້ ເຊິ່ງສາມາດເປັນແຮງດັນ ຕໍ່າ ຫຼື ສູງ; ພາຍຫຼັງຈະປະກົດເຫັນ "ຖ້ວຍປ້ອງກັນສິ່ງເປີະເບື້ອນ " ວ່າວຢູ່ດ້ານລຸ່ມເປັນສິ່ງສໍາຄັນ, ເໝືອນຈາກວ່າ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຫຼີກລຽງການກະຈາຍຂອງນໍ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ກັບສັດໂດຍກົງ. ສໍາລັບລະບົບແຮງດັນຕໍ່າ, ຖ້ວຍ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຈໍາເປັນ ເພາະວ່າມັນຈະເຮັດໃຫ້ສັດເຂົ້າໄປຫານໍ້າໄດ້ຍາກ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນສັດທີ່ຍັງນ້ອຍແລະ ສັດທີ່ບໍ່ແຂງແຮງ.

ສໍາລັບໄກ່ພັນຊັ້ນເຄື່ອງປ້ອນອາຫານຈະຖືກຕິດຕັ້ງຢູ່ເທິງໂຄງສ້າງການລໍາລຽງຕາມແນວຕັ້ງ ຊຶ່ງໄຫຼຜ່ານພື້ນທີ່ທັງໝົດຕາມລວງຍາວຂອງໂຮງເຮືອນ ມີການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນທີ່ມີລັກສະນະວົງແຫວນທີ່ສາມາດປ້ອນອາຫານໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຟາມ.

ຮາງອາຫານສໍາລັບໄກ່ໄຂ່ ຕ້ອງເປັນ ພາຊະນະ ທີ່ເຮັດດ້ວຍໂລຫະ ແລະ ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍພາຍໃນຄອກໄດ້.

ກ່ຽວກັບການຜະລິດອາຫານຢູ່ໃນຟາມ:

- ດໍາເນີນການ ຕາມແນວທາງການປະຕິບັດກະສິກໍາທີ່ດີ;
- ຈົດບັນທຶກການຊື້ເມັດພັນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນປ້ອງກັນພືດ;
- ບັນທຶກເຫດການສໍາຄັນສໍາລັບການຜະລິດພືດ ຂຶ້ນຢູ່ກັບການຈົດບັນທຶກດ້ານສຸຂາພາໄມພືດ, ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ 2ພາກ:
 1. ບັດການປູກພືດ: ປູກດ້ວຍແກ່ນ, ໄລຍະ phenological ແລະ ການເກັບກູ້,
 2. ການລົງຖະບຽນການຮັກສາສຸຂາພາໄມພືດ (ໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນ 1 ເດືອນ).

ຈາກການບັນທຶກສາມາດຕິດຕາມຢ້ອນກັບໄປໄດ້:

- ການປູກ (ປົກກະຕິຂອງການເກັບກ່ຽວສາລີຄັ້ງທໍາອິດ ຫຼື ຄັ້ງທີ 2, ເຂົ້າບາເລ ແລະ ອື່ນໆ ...)
- ເນື້ອທີ່ລວມ
- ໄລຍະເວລາ ຫຼື ວັນທີ່ວ່ານແກ່ນ,
- ໄລຍະເວລາ ຫຼື ວັນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນຂອງການອອກດອກ,
- ວັນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນການເກັບກ່ຽວ ພ້ອມກັບຊະນິດຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ເກັບກ່ຽວ
- ການຮັກສາສຸຂາພາໄມພືດ ໄດ້ຖືກກໍານົດສໍາລັບຜະລິດຕະພັນທີ່ໃຊ້, ຂະໜາດທີ່ນໍາໃຊ້, ການຮັກສາພື້ນທີ່, ເຫດຜົນໃນການຮັກສາ ແລະ ວັນທີ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັກສາ.

ຍິ່ງໄປກ່ອນນັ້ນ, ສໍາລັບອາຫານທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນຟາມ, ຕ້ອງໄດ້ລົງຖະບຽນ ແລະ ບັນທຶກຂໍ້ມູນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໃນແບບຟອມ " ລົງຖະບຽນອັດຕະໂນມັດ ":

- ປະເພດຜະລິດຕະພັນ;
- ປີທີ່ຜະລິດ;
- ວັນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຢຸດໃຊ້;
- ປະລິມານ;
- ການກວດກາຄຸນນະພາບ.

ຢູ່ໃນບໍລິສັດຈໍາເປັນຕ້ອງມີການກວດກາເລື່ອງນໍ້າມີຄວາມພຽງພໍທີ່ຈະໃຊ້ສໍາລັບລ້າງອຸປະກອນ. ໃນກໍລະນີມີການຕໍ່ນໍ້າຈາກສາທາລະນະແມ່ນບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການກວດກາສະເພາະ; ໃນກໍລະນີໃຊ້ນໍ້າສ້າງສ່ວນຕົວຕ້ອງໄດ້ມີການກວດກາທາງດ້ານຈຸລິນຊີ ຢ່າງໜ້ອຍປີລະເທື່ອ.

ຈຸດສໍາຄັນ: ການຈັດການອາຫານສັດ

ເງິນກະທົບ: ສຸຂະພາບສັດ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ ທີ່ປະກົດເຫັນສານຕົກຄ້າງ

ການປະຕິບັດ:

- ບັນທຶກການຊື້ເມັດພັນ ແລະ ລົງຖະບຽນການສະໜອງຜະລິດຕະພັນປ້ອງກັນພືດ;
- ເກັບຮັກສາຜະລິດຕະພັນປ້ອງກັນພືດຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ເກັບຮັກສາເອກະສານຂໍ້ມູນດ້ານຄວາມປອດໄພ.
- ບັນທຶກການຮັກສາສຸຂະພາບໄມພືດ ໃນໃບຖະບຽນການສະໜອງແບບອັດຕະໂນມັດ (ບັດການປຸກພືດ ແລະ ການຮັກສາ)
- ບັນທຶກຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນໍາໃຊ້ອາຫານທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນ ລົງໃນຖະບຽນການສະໜອງອັດຕະໂນມັດ;

8.4. ຂັ້ນຕອນການສະໜອງ ແລະ ການເກັບຮັກສາ

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈັດການກັບຜະລິດຕະພັນທັງໝົດທີ່ຊື້, ຈາກຜະລິດຕະພັນອາຫານສັດ ຈົນໄປເຖິງຜະລິດຕະພັນທີ່ໃຊ້ສໍາລັບການຮັກສາດ້ານສັດຕະວະແພດ ແລະ ສໍາລັບການທໍາຄວາມສະອາດ ແລະ ການຂ້າເຊື້ອທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ພາຍໃນຟາມ. ການຈັດການລະບົບການກວດສອບຍ້ອນກັບຢູ່ໃນຟາມ "ຜະລິດຕະພັນທີ່ສໍາຄັນ " ເພື່ອຄວາມປອດໄພຂອງຊີ້ນແລະໄຂ່ທີ່ພວກເຂົາຜະລິດ. ກ່ຽວກັບປະເພດຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຢູ່ໃນຟາມ ການສະໜອງ " ຜະລິດຕະພັນທີ່ສໍາຄັນ " ນັ້ນໄດ້ຮັບການຈັດການ ແລະ ໄດ້ມີການປັບປຸງຢູ່ໃນ " ລົງຖະບຽນການສະໜອງ " ຕາມປະເພດຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ອະທິບາຍໃນຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- ຜະລິດຕະພັນສໍາລັບອາຫານສັດປີກ
- ສານຂ້າເຊື້ອ (ແຟັບ, ຢາຂ້າເຊື້ອ ແລະ ຢາຂ້າແມງໄມ້)
- ຢາສັດຕະວະແພດ
- ຜະລິດຕະພັນຢາກະສິກໍາ.

ພື້ນທີ່ ທີ່ໃຊ້ສໍາລັບການເກັບຮັກສາຜະລິດຕະພັນອາຫານສັດ ຈະຕ້ອງມີການກຳນົດຢູ່ໃນແຜນການຄັກແນ່ວ່າຈະຕ້ອງຮັບປະກັນການປ້ອງກັນຈາກເຫດການໃນຊັ້ນບັນຍາກາດ. ສໍາລັບຜະລິດຕະພັນອາຫານສັດ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມີຄວາມຊຸ່ມຊື່ນຕໍ່າ(ແກ່ນ ແລະ ເມັດພືດ, ແປ້ງ, ອາຫານສັດ) ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຟາມ, ຕົວຢ່າງຂອງສິນຄ້າ, ມີການກຳນົດຢ່າງເໝາະສົມ ຈະຕ້ອງອອກໃຫ້ໂດຍຜູ້ຮັບບໍລິການ, ສໍາລັບການກວດສອບ ຫຼື ການເອີ້ນຄົນຍ້ອນຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນເວລາຕໍ່າ ຕົວຢ່າງດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງໄດ້ເກັບໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ເໝາະສົມຂອງຟາມຕະຫຼອດ ຈົນເຖິງຕອນສຸດທ້າຍຂອງການສົ່ງຕໍ່ໄປ.

ສໍາລັບອາຫານສັດທີ່ຊື້, ຈະຕ້ອງໄດ້ກວດກາເບິ່ງເອກະສານທັງໝົດກ່ຽວກັບການຊື້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ :

- ຄວາມເໝາະສົມຂອງສະຫຼາກທີ່ມີ;
- ການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ຈາກຜູ້ຜະລິດ ສໍາລັບການບໍ່ມີເຊື້ອພະຍາດ ແລະ ເຊື້ອລາ, ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກການວິໄຈ;
- ຄຸນນະພາບ (ຮູບລັກສະນະ, ສີ, ກິ່ນ ແລະ ອື່ນໆ);
- ກວດກາດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ມວນລະພິດຈາກວັດຖຸດິບ; (inert material)
- ກວດກາ ການສັ່ງຊື້, ເອກະສານທີ່ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ມາພ້ອມສິນຄ້າ, ຈໍານວນເງິນທີ່ສົ່ງໂຕຈິງ.

ນອກຈາກນີ້, ຈະຕ້ອງກຳນົດວັນທີທີ່ໄດ້ຮັບສິນຄ້າ, ປະເພດສິນຄ້າ, ປະເພດຂອງການຫຸ້ມຫໍ່(ບໍ່ໄດ້ຫຸ້ມຫໍ່ ຫຼື ໃສ່ຖົງ ແລະ ອື່ນໆ) ຜູ້ຜະລິດ ແລະ ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາ.

ສໍາລັບ(biocides ສານເຄມີຊີວະພາບ) ແລະ ຜະລິດຕະພັນປ້ອງກັນພືດ, ຟາມຈະຕ້ອງກອບປີເອກະສານ ຂໍ້ມູນທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຫຼື ສະຫຼາກການນໍາໃຊ້ຜະລິດຕະພັນ. ໄບໂອຊາຍ ຕ້ອງເກັບຮັກສາໃນຫ້ອງທີ່ປິດ, ແຍກອອກຈາກອາຫານ ແລະ ລະບຸໃນແຜນ .

ຜູ້ຜະລິດສາມາດກວດສອບຢ້ອນກັບ ໄດ້ຈາກເອກະສານຂົນສົ່ງ ຫຼື ການຊື້ ແລະ (ການສະໝັກສາມະຊິກ) ຊຶ່ງມີຂໍ້ມູນທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອຕິດຕາມໃນກໍລະນີ ມີການສື່ສານກ່ຽວກັບ ການບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ຊື້

ຈຸດສໍາຄັນ: ຂັ້ນຕອນການຜະລິດ ແລະ ການສະໜອງ

ຜົນກະທົບ: ການແຜ່ກະຈາຍຂອງພະຍາດສັດ, ການປົນເປື້ອນຂອງອາຫານ, ການມີສານຕົກຄ້າງຂອງຜະລິດຕະພັນຢູ່ໃນຟາມ, ຂາດການກວດກາຢ້ອນກັບ

ການປະຕິບັດ

- ຕົ້ມຂໍ້ມູນໃສ່ໃບສະໝັກ ສໍາລັບຜະລິດຕະພັນສໍາຄັນທີ່ຊື້ ແລະ ເກັບຮັກສາເອກະສານທີ່ປະກອບມາພ້ອມ;

- ປະຕິບັດການຍອມຮັບການກວດສອບອາຫານທີ່ຊື້;
- ເກັບຮັກສາຕົວຢ່າງຂອງຜະລິດຕະພັນອາຫານສັດເປັນຈຳນວນຫຼາຍ;
- ເກັບຮັກສາ ໄບອົກໄຊ ໄວ້ທ້ອງທີ່ບິດ, ແຍກອອກຈາກອາຫານ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ລະບຸລົງໃນແຜນ;

8.5. ການຈັດການສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກສັດລ້ຽງ

ການຈັດການ ກັບສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກສັດປີກ ຈະເລີ່ມຕົ້ນຈາກພາຍໃນໂຮງເຮືອນ ຕໍ່ມາດ້ວຍຂັ້ນຕອນການເກັບຮັກສາ ແລະ ການກຳຈັດ ດ້ວຍວິທີການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະເສດ, ກ່ອນຈະມີສອງຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍນີ້ ໄລຍະການຮັກສາສິ່ງເສດເຫຼືອກໍສາມາດສະໜອງໄດ້. ຜູ້ນຄອກໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງຈາກໄກ່ສາວແມ່ນມີພະລັງງານສູງ

ຂັ້ນຕອນ 1: ການຈັດການຢູ່ໃນໂຮງເຮືອນ

ໄກ່ພັນຊື້ນ: ໄກ່ທີ່ໃນຢູ່ພື້ນດິນ ຜະລິດຜູ້ນຄອກທີ່ສາມາດຊ່ວຍອອກໄດ້ ປະກອບດ້ວຍສ່ວນປະສົມຂອງນ້ຳເສຍກັບວັດສະດຸທີ່ພາໃຫ້ເກີດເປັນຂີ້ເຍື່ອ. ໃນຕອນທ້າຍຂອງວົງຈອນການຜະລິດຜູ້ນ ຈະຖືກກຳຈັດຈາກໂຮງເຮືອນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ.

ໄກ່ໄຂ: ໄກ່ທີ່ລ້ຽງໃນກົງຜະລິດຜູ້ນຄອກ ທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍໄດ້ ຍ້ອນຂີ້ສັດມີຄວາມແຫ້ງປະມານ 20%, ເພື່ອໃຫ້ຂີ້ສັດມີຄວາມແຫ້ງ ຈະຕ້ອງໃຊ້ເຕັກນິກການລະບາຍອາກາດແບບບັງຄັບ ສາມາດຮັບຜົນໄດ້ເຖິງ60% .

ຂັ້ນຕອນ 2: ການບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ

ນ້ຳເສຍ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ຮັບການເກັບຮັກສາເພື່ອ:

- ຟື້ນຟູ ພະລັງງານຈາກຊີວະພາບ;
- ຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍພິດ;
- ຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານໄນໂຕຼເຈນ;
- ຮັບເສດສ່ວນທີ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ງ່າຍ ໃນພື້ນທີ່ຫ່າງໄກຈາກບ່ອນຜະລິດ. ປະເພດຂອງການຮັກສາຖືວ່າ ເປັນເຕັກນິກທີ່ດີທີ່ສຸດ ປະກອບມີ:
- ການເຮັດຜູ້ນບິ້ມດ້ວຍຊຸມທີ່ມີປະສິດທິພາບດີ;
- ການບຳບັດແບບບໍ່ໃຊ້ອົກຊີເຈນ ດ້ວຍການຟື້ນຟູຊີວະພາບ;
- ການລະບາຍຄວາມຊຸ່ມຢູ່ໃນກົງລ້ຽງໄກ່ ໂດຍຊ່ອງລະບາຍອາກາດ ອອກໄປຈາກໂຮງເຮືອນ
- ການຄວບຄຸມ ໂດຍການເຜົາສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກຄອກໄກ່ ເພື່ອໃຫ້ມີແສງສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຮ້ອນ

ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບເຕັກນິກການແປຮູບ

I. ການເຮັດຜູ້ນບິ້ມດ້ວຍເສດສ່ວນທີ່ສາມາດຊຸດໄດ້

ເປັນຂະບວນການຍ່ອຍສະຫຼາຍຂອງສານອິນຊີທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ສະພາບການຄວບຄຸມ. ຖ້າຫາກການຮັກສາອາກາດຖືກຄວບຄຸມເປັນຢ່າງດີ ຖືວ່າເປັນ BAT, ແລະ ຖ້າ ອາໂມເນຍຖືກສູນເສຍໄປຈາກການລະເຫີຍຈະໄດ້ຖືກປະຕິບັດໃນຫ້ອງປັດ ແລະ ຖ່າຍທອດອາກາດທີ່ອຸດົມສົມບູນດ້ວຍ ອາໂມເນຍ ສູ່ລະບົບການລ້າງ ແລະ ການຈັບໂຕຂອງ (bio-scrubbers) ຫຼື ໄປສູ່ການກັ່ນຕອງຊີວະພາບ .

ການໃຊ້ພະລັງງານ ແລະ ຕົ້ນທຶນຈະມີຄວາມຍືນຍົງ.

II. ການບໍາປັດແບບບໍ່ໃຊ້ອີກຊີເຈນພ້ອມການຟື້ນຟູແກ້ສຸດຊີວະພາບ

ການບໍາປັດຈະຖືກປະຕິບັດຢູ່ໃນເຄື່ອງຍ່ອຍແບບປັດພິເສດ, ເໝືອນຈາກວ່າ ປະຕິກິລິຍາການໝັກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນສະພາບການທີ່ບໍ່ໃຊ້ຈຸລິນຊີຍ່ອຍ. ການຜະລິດແກ້ສຸດຊີວະພາບເກີດຂຶ້ນ ເຊິ່ງໃຊ້ສໍາລັບການຟື້ນຟູພະລັງງານ. ຖ້າມີການຄວບຄຸມແບບບໍ່ໃຊ້ອີກຊີເຈນ, ຖ້າມີຕະຫຼາດສໍາລັບ "ພະລັງງານສີຂຽວ" ແລະ ຖ້າຫາກການກະເສດ ມີການເປີດກວ້າງ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມລະບຽບຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຖືວ່າເປັນເທັກໂນໂລຊີທີ່ດີທີ່ສຸດ.

III. ການລະເຫີຍອາຍຂອງຂີ້ໄກ່ຢູນອກໂຮງເຮືອນ

ຜູ້ນຄອກທີ່ໄດ້ຈາກໂຮງເຮືອນ ຈະຖືກສົ່ງຜ່ານໄປຫາສາຍພານຫຼາຍຊັ້ນໃນປ່ອງລະບາຍອາກາດ ທີ່ຖືກດູດອອກມາຈາກໂຮງເຮືອນ ມັນໄດ້ຖືກພິຈາລະນາ BAT; ຖ້າຫາກການບໍາປັດອາກາດຖືກຄວບຄຸມເປັນຢ່າງດີ ແລະ ຫາກຂະບວນການຄາຍນໍ້າເກີດຂຶ້ນ ຢ່າງໄວວາ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການປ່ຽນກົດຢູຣິກ ອອກເປັນ ແອັມໂມເນຍ ດັ່ງນັ້ນສຸດທ້າຍການປັດປ່ອຍອາກາດອອກສູ່ຊັ້ນບັນຍາກາດ .

IV. ການເຜົາສົ່ງເສດເຫຼືອຈາກສັດປົກຢູ່ເທິງພື້ນດິນ

ລະບົບດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດສະເພາະໄກ່ພັນຊື່ນ ໄດ້ຖືກຂົນລົງໂດຍອັດຕະໂນມັດໄປຫາຫ້ອງເຜົາທຳອິດທີ່ມີອຸນຫະພູມ 400° C. ຈາກຫ້ອງນີ້ ຈະເປັນການປະສົມແກ້ສ ແລະ ຂີ້ເຖົ້າ ແລະ ຈະເຂົ້າໄປສູ່ຫ້ອງເຜົາທີ 2 ຊຶ່ງມີອຸນຫະພູມສູງເຖິງ 1,000-1,200 ° C ໃນສະພາບທີ່ມີອີກຊີເຈນບໍ່ພຽງພໍ . ອາຍແກ້ສທີ່ມີອຸນຫະພູມສູງອອກຈາກຫ້ອງທີສອງ ໂດຍຜ່ານທີ່ລະບາຍຄວາມຮ້ອນ, ໃນນັ້ນນໍ້າທີ່ໝູນວຽນຖືກນຳໄປສູ່ອຸນຫະພູມປະມານ 70 ° C.

ຈຸດສໍາຄັນ: ການຈັດການ ແລະ ການແປຮູບ ຂອງເສຍຈາກຄອກສັດ

ຜົນກະທົບ: ເກີດມີກິ່ນເໝັນໃຫ້ຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໄກ່ຄຽງ, ເກີດໃຫ້ມີມວນລະພິດຢູ່ນໍ້າໃຕ້ດິນ

ການປະຕິບັດ

- carry out the BAT in litter processing; ດຳເນີນການ BAT ໃນການແປຮູບ ສິ່ງເສດເຫຼືອ
- ໃຊ້ຜະລິດຕະພັນທີ່ປະກອບດ້ວຍສານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ທີ່ພົວພັນກັບສັດລ້ຽງ, ປ່ຽນແປງລັກສະນະ, ຄຸນສົມບັດ ແລະ ການໄດ້ຮັບ, ການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍພິດຂອງທາດປະສົມ (NH3 ແລະ H2S), ຄວບຄຸມກິ່ນເໝັນ, ການລະເຫີຍອາຍ, ເພີ່ມມູນຄ່າຂອງຜູ້ນ ແລະ ລົດຈຸລິຊີທີ່ພາໃຫ້ເກີດພະຍາດ ;
- ກິ່ນສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ອອກຈາກຟາມແມ່ນໂດຍຮູບແບບຂີ້ຜູ່ນ, ເຮົາສາມາດລົດຂີ້ຜູ່ນດ້ວຍການຫົດນໍ້າ, ການປະສົມນໍ້າກັບປະເພດນໍ້າມັນ ຫຼື ປະສົມກັບ ແລັກໂຕບັກຊີລີ ໃຊ້ຊີດຢູ່ພານໃນໂຮງເຮືອນ.

- ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ຄວບຄຸມປະລິມານສານອາຫານ ທີ່ຖືກສົ່ງອອກທາງອາຈີມ(ໂດຍສະເພາະ ໄນໂຕຣເຈນ ແລະ ຟິດສຟ໌) ແລະ ລົດການປ່ອຍມວນລະພິດ, ການໃຊ້ ອາຫານປະເພດເມັດ ແລະ ໄຂມັນທີ່ດີ ໃນຕົວມັນເອງ ຈະເປັນຕົວກຳນົດ ຄວາມສາມາດໃນການປ່ອຍ ແລະ ການດູດຊຶມທີ່ດີຂອງສັດ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງຜະລິດສານອາຫານຫຼາຍເກີນໄປເພື່ອການຂັບ ຖ່າຍ.

ຂັ້ນຕອນ 3: ການເກັບຮັກສາ

ການເກັບນໍ້າເສຍ ແມ່ນຖືກປະຕິບັດ ເພື່ອທີ່ຈະ:

- ຫຼຸດຜ່ອນ ການລຳລຽງຂອງເຊື້ອຈຸລິນຊີ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການເກີດເຊື້ອພະຍາດທຳມາຈາກ ເຊືອແບັກເຕີເຣຍ (40-50 ມື້);
 - ກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດມີສະຖຽນລະພາບຂອງນໍ້າເປື້ອນ ໂດຍການປັບປຸງຄຸນລັກສະນະດ້ານການກະເສດ;
 - ຈັດຕາຕະລາງ ການແຈກຢາຍ ຢູ່ໃນສະໜາມ ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາ ທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ສຳລັບ ພືດ.
- ຜູ້ຄອກສາມາດເກັບຮັກສາໄວ້ໃນຊຸມສະເພາະທີ່ມີຜ້າຢາງຮອງພື້ນເພື່ອກັນນໍ້າ, ບາງກໍລະນີ ແມ່ນເອົາໄປໄວ້ຕາມທັງນາ ໂດຍກົງ, ຖ້າບໍ່ມີຊຸມເກັບຮັກສາຕ້ອງເກັບໄວ້ໃນຖັງທີ່ມີຝາປິດແລະຕັ້ງໄວ້.

ຈຸດສຳຄັນ: ການເກັບຮັກສາຜູ້ຄອກ

ຜົນກະທົບ: ການປ່ອຍມວນລະພິດສູ່ຊັ້ນບັນຍາກາດ, ການຜະລິດກິ່ນເໝັນ, ການປົນເປື້ອນຂອງນໍ້າ ແລະ ດິນ, ການແຜົາໄໝ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນເອງ

ການປະຕິບັດ:

- ເກັບຮັກສາຜູ້ຄອກໄວ້ໃນຊຸມ ໂດຍການເອົາຜ້າຢາງຮອງພື້ນ ແລະ ມີການລະບາຍອາກາດທີ່ພຽງພໍ
- ເກັບນໍ້າເສຍຢູ່ໃນຖັງທີ່ມີຝາປິດໄວ້ 50 ວັນ ໂດຍບໍ່ເພີ່ມວັດສະດຸອື່ນໆເຂົ້າໃສ່ ເພື່ອລົດການເກີດເຊື້ອພະຍາດ
- ລ້າງ ແລະ ກວດກາເບິ່ງຖັງຢ່າງໜ້ອຍປີລະຄັ້ງ;

ຂັ້ນຕອນ 4: ການກຳຈັດໂດຍການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະເສດ

ນໍ້າເສຍຈາກຟາມສັດປີກ ສາມາດນຳມາໃຊ້ເປັນຜູ້ສຳລັບການກະເສດ ແລະ/ຫຼື ເປັນສານປັບປຸງດິນ. ເຕັກນິກການນຳໃຊ້ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ມັນຈະຂຶ້ນຢູ່ກັບວ່າອຸປະກອນທີ່ຈະນຳມາໃຊ້ດ້ວຍວິທີການຂຸດ ຫຼື ບໍ່ຂຸດ. ລາຍລະອຽດ ແລະ ການວິເຄາະ ຂອງເຕັກນິກການນຳໃຊ້ກັບການກະເສດແມ່ນມີຢູ່ໃນຄູ່ມືນີ້.

9. ການຮັກສາສະພາບ

ການຮັກສາດ້ານສັດຕະວະແພດກັບສັດທັງໝົດ ທີ່ມີຢູ່ໃນຟາມ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ລົງຖະບຽນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມນິຕິກຳໃນປະຈຸບັນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ:

- ຄວນໃຊ້ແຕ່ຢາທີ່ໄດ້ຂຶ້ນຖະບຽນ, ມີສະຫຼາກແນະນຳການນຳໃຊ້ທີ່ເປັນພາສາລາວ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ໃນ ” ການລົງຖະບຽນຢາປົວສັດ ”;
- ຢາປົວພະຍາດສັດຄວນຖືກນຳໃຊ້ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຈາກສັດຕະວະແພດໃນຟາມເທົ່ານັ້ນ;
- ຈະຕ້ອງຢຶດຖືເວລາໝົດອາຍຸການນຳໃຊ້;
- ການປິ່ນປົວທັງທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕ້ອງໄດ້ມີການລາຍງານໃນ ” ການລົງຖະບຽນການປິ່ນປົວສັດປົກ” ດ້ວຍວິທີດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - ສັດທີ່ໃຊ້ຜະລິດຕະພັນນີ້ (ຊຸດ)
 - ເຫດຜົນໃນການປິ່ນປົວ
 - ປະລິມານການໃຊ້ ແລະ ໄລຍະເວລາການປິ່ນປົວ
 - ການໃຫ້ຢາໂດຍທາງ
 - ເວລາການຢຸດ ແລະ ວັນທີ ສິ້ນສຸດໃນການນຳໃຊ້
 - ສັດຕະວະແພດເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການປິ່ນປົວ
- ນອກຈາກນີ້ ໃນຟາມຜະລິດສັດ / ໄຂ່ ເພື່ອບໍລິໂພກ ຈະຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ເຖິງ ໄລຍະເວລາຂອງການຢຸດທຸກໆການນຳໃຊ້ຢາ(ເວລາການຢຸດ) ແລະ ປະຕິບັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ກ່ອນມີການສົ່ງສັດໄປທີ່ໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ກ່ອນຈະນຳເອົາໄຂ່ໄປຈຳໜ່າຍ.

ຈຸດສຳຄັນ: ຢາຮັກສາສັດປົກ

ຜົນກະທົບ: ມີສານຕົກຄ້າງຢູ່ໃນຊີ້ນສັດ ແລະ ໄຂ່, ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຜູ້ບໍລິໂພກ, ຕໍ່ຕ້ານຄວາມຕ້ານທານເຊື້ອຈຸລິນຊີ

ການປະຕິບັດ:

- ໃຊ້ຢາທີ່ໄດ້ຖືກລົງຖະບຽນ, ມີສະຫຼາກແນະນຳການນຳໃຊ້ທີ່ເປັນພາສາລາວ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ໃນ ສປປລາວ ເທົ່ານັ້ນ;
- ເກັບຮັກສາຢາສຳລັບສັດໄວ້ຢູ່ໃນຕູ້ທີ່ມີລອກ ແລະ ໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂການຮັກສາທີ່ເໝາະ (ແສງ, ອຸນຫະພູມ ແລະ ຄວາມຊຸ້ມ)
- ບັບປຸງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈົດຖະບຽນການປິ່ນປົວສັດ
- ໃນການນຳໃຊ້ຢາເພື່ອປິ່ນປົວສັດປົກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການດູແລ ແລະ ການແນະນຳຈາກສັດຕະວະແພດເທົ່ານັ້ນ;

- ຕ້ອງປະຕິບັດການແນະນຳໃນສະຫຼາກການນຳໃຊ້ຢາແຕ່ລະຊະນິດ ກ່ຽວກັບເວລາການຢຸດນຳໃຊ້ຢາສຳລັບຊັ້ນແລະໄຂ່

10. ຜົນກະທົບຂອງຟາມລ້ຽງສັດຕໍ່ຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໄກ້ຄຽງ

ໃນການເລືອກສະຖານທີ່ຕັ້ງຟາມລ້ຽງສັດ ສິ່ງສຳຄັນຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງສິ່ງທີ່ຈະພາໃຫ້ເກີດບັນຫາດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ດ້ານສຸຂາ
ນາໄມ:

- ການປ່ອຍມວນລະພິດຢູ່ໃນຊັ້ນບັນຍາກາດ;
- ສຽງລົບກວນ;
- ການປົນເປື້ອນຂອງດິນ ແລະ ນ້ຳໃຕ້ດິນ;
- ການແຜ່ກະຈາຍຂອງສັດຕູພືດ;
- ການແຜ່ກະຈາຍຂອງໂຊໂນຕິກ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

10.1. ການປ່ອຍມວນລະພິດໃນຊັ້ນບັນຍາກາດ

ການປ່ອຍມວນລະພິດທີ່ສັດຜະລິດຂຶ້ນມາສູ່ຊັ້ນບັນຍາກາດປະກອບມີ:

- ທາດອາຍພິດທຳມະດາ (NH₃, H₂S, N₂O, CH₄ ...);
- ຜົງ ແລະ ສານລະເຫີຍອື່ນໆ (PM₁₀, VOC ສານປະກອບອິນຊີລະເຫີຍງ່າຍ, ກິ່ນ);
- bioaerosols (ແບັກເຕີເຣຍ, ໄວຣັດ, ສານພິດເບື້ອ, ສານກໍ່ໃຫ້ເກີດພູມແພ້ ...).

ສານເລົ່ານີ້ໄດ້ມາຈາກການເຜົາຜານທາດອາຫານຈາກສັດ, ການຍ່ອຍສະຫຼາຍທາງຊີວະພາບ ແລະ ການຍ່ອຍອິນຊີທີ່ມີຢູ່ໃນ
ຂີ້ສັດ, ການລ້ຽງ ແລະ ການໃຫ້ອາຫານສັດ. ອົງປະກອບຂອງການປ່ອຍອາຍພິດ ມັນຈະແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມປະເພດຂອງ
ສັດ, ໂຄງສ້າງຂອງຟາມ, ການຈັດການ ແລະ ການຕັ້ງຖິ່ນຖານ.

ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນສະຖານທີ່ລ້ຽງສັດມີຄວາມສ່ຽງກັບອາການທາງຄລິນິກທີ່ມີຜົນກະທົບທາງລະບົບຫາຍໃຈ
ຫຼາຍກວ່າ ຄົນທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໄກ້ຄຽງ

ຈຸດສຳຄັນ: ການປ່ອຍມວນລະພິດຢູ່ຊັ້ນບັນຍາກາດ

ຜົນກະທົບ: ສຸຂະພາບຂອງບຸກຄະລະກອນຢູ່ໃນຟາມ

ການປະຕິບັດ:

- ປ້ອງກັນການແຊກແຊງ ໂດຍການຫຼີກລຽງ ການຫັນໄປເປັນຟາມແບບທ້ອງຖິ່ນ , ໄກ້ກັບເຮືອນ ແລະ ການໄປຕັ້ງເຮືອນ
ໄກ້ຟາມ;

- ຮັກສາຄວາມສະອາດດີ, ຢູ່ໃນໂຮງເຮືອນຕ້ອງມີລະບົບລະບາຍອາກາດທີ່ມີປະສິດທິພາບ;
- ປະຕິບັດການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການຂັບຖ່າຍອອກໂດຍຕ່ວນ, ເພື່ອລົດຂະບວນການຢ່ອຍສະຫຼາຍແບບບໍ່ໄດ້ໃຊ້ ອົກຊີເຈນທີ່ເຮັດການຜລິດກິນເຫັນຢູ່ພາຍໃນເຮືອນເກັບ.
- ການປູກຕົ້ນໄມ້ຢູ່ບໍລິເວນອ້ອມແອ້ມຟາມ ອາດເປັນອຸປະສັກສຳລັບການຄວບຄຸມການຢ່ອຍອາຍພິດສ່ວນນຶ່ງອອກໄປ ທາງນອກ;
- ຟາມທີ່ຢູ່ເທິງພື້ນ ຕ້ອງໄດ້ເອົາຂີ້ສັດອອກເປັນຊ່ວງ (ຢ່າງໜ້ອຍ ທຸກໆ 15 ວັນ) ເພື່ອໃຫ້ພື້ນໄດ້ມີລົມພັດ ແລະ ແຫ້ງດີ
- ນຳໃຊ້ຄອກແບບໝູນວຽນ;
- ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ນ້ຳຫຼົງຢູ່ໃນຄອກເວລາລ້າງຄອກ

ສຳລັບໄກ່ແມ່ທີ່ລ້ຽງຢູ່ກົງ

- ກົງຂັງທີ່ມີລັກສະນະລວງນອນ ແລະ ມີສາຍພານສຳລັບກຳຈັດອາຈົມສັດທີ່ປຽກ ອອກໄປຫາອ່າງທີ່ບິດຢູ່ຂ້າງນອກ;
- ກົງຂັງທີ່ມີລັກສະນະລວງນອນພ້ອມສາຍພານ;
- ກົງຂັງທີ່ມີລັກສະນະລວງນອນ ທີ່ມີຖັງເກັບມ້ຽນແບບເບີດຢູ່ຫຼຸມດ້ານລຸ່ມ ແລະ ມີລະບົບລະບາຍອາກາດເພີ່ມເຕີມ
- ກົງຂັງທີ່ມີລັກສະນະລວງຕັ້ງ ບົດສາຍພານອອກເພື່ອໃຫ້ມີປ່ອງລະບາຍອາກາດຢູ່ດ້ານເທິງຂອງກົງ

ສຳລັບໄກ່ແມ່ທີ່ລ້ຽງຢູ່ເທິງພື້ນ

- ລະບົບການເອົາຂີ້ເຍື່ອລົງຊຸມເລິກ ແລະ ໃຫ້ມີອາກາດຢູ່ໃນຊຸມຊັ້ນໃຕ້ດິນ;

10.2. ສຽງ

ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສຽງຢູ່ໃນຟາມມີຄື: ໃນໂຮງເຮືອນສັດ (ໂດຍສະເພາະໃນເວລາຈັບສັດ ແລະ ໃຫ້ອາຫານສັດ), ໂຮງປະສົມ ອາຫານ ແລະ ຈຳໜ່າຍອາຫານ, ການໃຊ້ລະບົບລະບາຍອາກາດໂດຍການບັງຄັບ, ຫ້ອງເກັບຄວາມເຢັນ, ຍານພາຫານະຂົນ ສົ່ງຢູ່ໃນຟາມ ໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາຂົນສົ່ງສັດ , ການຈັດຫາອາຫານ ຫຼື ກຳຈັດຊາກສັດ ແລະ ນ້ຳເສຍ . ຢູ່ໃນຟາມລ້ຽງໄກ່ ຈະມີສຽງດັງກ່ອນຟາມສັດປະເພດອື່ນໆ ເໝືອນຈາກວ່າ ສັດປີກຈະສົ່ງສຽງຢ່າງຕໍ່ເໝືອງ.

ຈຸສຳຄັນ: ສຽງລົບກວນທີ່ເກີດຈາກການເຮັດຟາມສັດປີກ

ຜົນກະທົບ: ເພື່ອນບ້ານໄກ່ເຮືອນຄຽງ

ການປະຕິບັດ

- ປ້ອງກັນການແຊກແຊງ ໂດຍການຫຼີກລຽງ ການຫັນໄປເປັນຟາມແບບທ້ອງຖິ່ນ , ໄກ້ກັບເຮືອນ ແລະ ການໄປຕັ້ງເຮືອນ ໄກ້ຟາມ;
- ການປູກຕົ້ນໄມ້ອ້ອມຕາມບໍລິເວນຟາມ ກໍຖືວ່າເປັນການກັກກັນບໍ່ໃຫ້ມີສຽງດັງອອກໄປຂ້າງນອກ;

10.3. ການປົນເປື້ອນຂອງດິນ ແລະ ນໍ້າໃຕ້ດິນ

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ , ການປົນເປື້ອນຂອງນໍ້າ ແລະ ດິນ ອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ຈາກ ສິ່ງເສດເຫຼືອທາງເຕັກນິກ, ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບ ການຄຸ້ມຄອງຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ໂດຍການໄຫຼວຽນຂອງສານທີ່ເປັນອັນຕະລາຍທີ່ມີຢູ່ໃນຟາມ (ເຊັ່ນ: ຜະລິດຕະພັນສຸຂາ ໄມພິດ, ຜະລິດຕະພັນຂ້າເຊື້ອພະຍາດ, ສິ່ງເສື້ອເຫຼືອມາຈາກການສ້ອມແປງ ພາຫານະ ແລະ ອື່ນໆ) ຫຼືລວມທັງການ ຈັດການຊາກສັດ ຫຼື ຂອງແຫຼວທີ່ຕິດເຊື້ອທາງຊີວະພາບຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ສານປົນເປື້ອນທີ່ພົບເຫັນໃນສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກສັດ ແມ່ນມີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ:

- ສານອາຫານ (ໄນເຕຣດ ແລະ ຟິດສະຟໍ);
- ເຊື້ອພະຍາດ;
- ສານຕົກຄ້າງຈາກຢາ;
- ໂລຫະໜັກ ເຊັ່ນ: ທອງແດງ ແລະ ສັງກະສີ.

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດການປົນເປື້ອນຂອງນໍ້າ ແລະ ດິນເຊັ່ນວ່າ:

- ຈາກສະຖານທີ່ຈັດເກັບບໍ່ພຽງພໍເຮັດໃຫ້ມີການຮົ່ວໄຫຼຂອງນໍ້າເສຍ;
- ການນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການກະເສດທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ (ນໍ້າເສຍທີ່ຄົບບໍ່ກໍານົດ, ພື້ນທີ່ດິນຄ້ອຍຊັນ, ທີ່ດິນທີ່ປົກຄຸມດ້ວຍນໍ້າກ້າມ)
- ປະກົດການນໍ້າລົ້ນ ຫຼື ຊຶມຜ່ານ

ປະຊາກອນສ່ວນໃຫ່ຍສາມາດພົວພັນກັບສິ່ງປົນເປື້ອນເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນມີຜົນມາຈາກ:

- ການກິນໂອຍບັງເອີນ ຫຼື ການສໍາພັດທາງຜິວໜັງ ໃນເວລາໃຊ້ນໍ້າ;
- ການກິນນໍ້າໃຕ້ດິນ(ນໍ້າສ້າງ) ຫຼື ນໍ້າຢູ່ເທິງໜ້າດິນ.

ຈຸດສໍາຄັນ: ການປົນເປື້ອນຂອງດິນ ແລະ ນໍ້າ

ຜົນກະທົບ: ສິ່ງແວດລ້ອມ, ປະຊາກອນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ

ການປະຕິບັດ

- ບໍາບັດຂອງເສຍດ້ວຍເຕັກນິກທີ່ຖືກຕ້ອງ;
- ສ້າງສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນໃຫ້ພຽງພໍ;

- ກວດກາຄວາມແຂງແກ່ນຂອງສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາເປັນໄລຍະ ແລະ ຖ້າຈຳເປັນຕ້ອງມີການບຳລຸງຮັກສາ;
- ຈັດເກັບ ແລະ ກຳຈັດນໍ້າເສຍທີ່ມີສານອັນຕະລາຍ (ຜະລິດຕະພັນສຸຂາໄມພິດ, ຢາຂ້າເຊື້ອ, ຂອງແຫຼວທີ່ຕິດເຊື້ອ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ໃຊ້ເຂົ້າໃນການສ້ອມແປງລົດ ຢ່າງເໝາະສົມ);

10.4. ການແຜ່ກະຈາຍຂອງສັດຕູພືດ

ການລ້ຽງສັດ, ການປະກົດມີສິ່ງເສດເຫຼືອທາງອິນຊີສ່ວນໃຫ່ຍ ແມ່ນເໝາະສົມກັບການແຜ່ຂະຫຍາຍຂອງພວກແມງໂດຍທຳມະຊາດ. ບັນດາແມງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ທີ່ພົບເຫັນຢູ່ເຂດລ້ຽງສັດ ພວກຕະກູນ Muscidae (ເຊິ່ງ Musca domestica ເປັນສາຍພັນທີ່ອຸດົມສົມບູນທີ່ສຸດ) ແລະ ແມງສາບ (ສ່ວນໃຫ່ຍ Blatta orientalis) .

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມານັ້ນ Musca domestica ເປັນຕົວແທນຂອງສາຍພັນທີ່ມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດໃນຂົງເຂດການລ້ຽງສັດ. ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດຝຸ່ນຄອກໄດ້ຫຼາຍ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສານຕັ້ງຕົ້ນໃນການພັດທະນາຂອງສັດຢູ່ໃນຟາມ , ໂດຍທົ່ວຈະໄປສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກຕໍ່ການເພີ່ມຈຳນວນຂອງແມງວັນ. ການທີ່ເກີດມີແມງກາຝາກຫຼ້າຢູ່ນຳສັດຕະຫຼອດ ແມ່ນເປັນສາຍເຫດໃຫ້ເກີດມີຜົນເສຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ (ການຜະລິດຊີ້ນ , ນົມ ແລະ ໄຂ່ ຫຼຸດລົງ) ແລະ ມີການລົບກວນປະຊາກອນທີ່ອາໄສຢູ່ບໍລິເວນອ້ອມແອ້ມຟາມ. ແມງວັນເປັນພາຫານທີ່ສາມາດແຜ່ກະຈາຍເຊື້ອຈຸລິນຊີທີ່ພາໃຫ້ເກີດເຊື້ອພະຍາດ ໂດຍຜ່ານການຕິດມານຳຮ່າງກາຍ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຕິດມານຳຂາ ຫຼື ຜ່ານການກິນ ແລະ ມານຳອາຈົມ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ໃນປະຈຸບັນນີ້ບັນດາວິທີການຄວບຄຸມໂດຍໃຊ້ສານເຄມີ ແມ່ນມີການໃຊ້ກັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ແຕ່ກໍມີປະສິດທິພາບລົດລົງ ເໝືອນຈາກການຕ້ານກັບສານທີ່ນຳໃຊ້.

ການປ້ອງກັນ ໝາຍເຖິງ ການເຮັດໃຫ້ສະພາບແວດລ້ອມຂອງແມງວັນ“ຫຍຸ້ງຍາກ“ ໂດຍການຈັດການຂີ້ສັດທີ່ຖືກຕ້ອງ, ຄວບຄຸມລະດັບຄວາມຊຸ່ມຂອງຊີ້ນອິນຊີ, ແລະ ໂດຍການອະນາໄມສະຖານທີ່ຢ່າງລະອຽດ ນັບຕັ້ງແຕ່ເສດເຫຼືອຂອງອາຫານທີ່ໃຫ້ໄກ່, ໄຂ່ທີ່ແຕກ, ນໍ້າທີ່ຂັງຢູ່ພື້ນ ເປັນຕົ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງທີ່ດີທີ່ສຸດ.

ແມງກະສາບ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຊະນິດ Blatta orientalis ເປັນປະເພດແມງໄມ້ທີ່ກິນບໍ່ເລືອກ, ອອກຫາກິນສະເພາະໃນເວລາກາງຄືນ ແລະ ເປັນຕົວທີ່ກໍ່ບັນຫາທີ່ຮ້າຍແຮງ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນການລ້ຽງສັດປີກ.

ຖ້າເບິ່ງໃນມູມມອງດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ດ້ານສຸຂາໄມ, ແມງກະສາບ ເປັນຕົວແທນຂອງເຄື່ອງຈັກທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດເຊື້ອພະຍາດ, ທັງເປັນແຫຼ່ງທີ່ກໍ່ໃຫ້ມີການປົນເປື້ອນ ແລະ ການປົນເປື້ອນຂອງອາຫານສຳລັບສັດ.

ສາຍເຫດທີ່ມີການປົນເປື້ອນ ແລະ ການປົນເປື້ອນຂອງອາຫານສັດ ແມ່ນມາຈາກການຂະຫຍາຍຂອງຟາມໄປຫາທີ່ພັກອາໄສ ໄສ ໄກ້ກັບບ່ອນເພາະພັນ, ໂດຍສະເພາະໄລຍະທາງມີພຽງພໍ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ມີການບຳລຸງຮັກສາໃນທາງດ້ານວິຊາການ.

ການລ້ຽງສັດໃນທົ່ງ ການປ້ອງກັນແມງກະສາບ ແມ່ນມີຄວາມຕ້ອງການດ້ານອະນາໄມສິ່ງແວດລ້ອມໃນຂັ້ນຕໍ່າ. ເພາະສະນັ້ນໃນແຕ່ລະຟາມ ຄວນກຳນົດ ຈັດຕາລາງເວລາປະຈຳປີໃນການປະຕິບັດ. ການຕ້ານດ້ວຍສານເຄມີແມ່ນປະຕິບັດໂດຍການສິດພິ່ນ/ ໃຊ້ຊີດພິ່ນຢູ່ຕາມໂຮງເຮືອນ, ຕາມທາງຢ່າງ ແລະ ບ່ອນທີ່ສາມາດລີ້ຊ່ອນໄດ້(ຮອຍຫັກ, ຮອຍແຕກ, ຫູມ ແລະ ອື່ນໆ),

ຈຸດສໍາຄັນ: ການແຜ່ກະຈາຍຂອງສັດຕູພືດ

ຜົນກະທົບ: ຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໄກ້ຄຽງ

ຂໍ້ຄວນປະຕິບັດ

- ຮັກສາຄວາມສະອາດຫ້ອງເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງການສະສົມຂອງສານອິນຊີ;
- ຄວບຄຸມຄວາມຊຸ່ມຂອງສານອິນຊີທີ່ຢູ່ໃນຟາມ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການພັດທະນາຕົວອ່ອນຂອງແມງວັນ ;
- ຄາດຄະເນວິທີການເຂົ້າໄປແກ້ໄຂຕ່າງໆ ຜ່ານທາງແຜນງານ ດ້ວຍການສິດພິນ ຫຼື ສິດຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນກາຝາກ, ໂດຍຄໍານຶງເຖິງ ຄວາມສະດວກທີ່ຈະເກີດມີປະກົດການຕ້ານເກີດຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນແມງວັນທີ່ຢູ່ໃນໂຮງເຮືອນ;

10.5. ການແຜ່ກະຈາຍຂອງຕົວແທນ ໂຊໂນຕິກທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ

10.5. ການແຜ່ກະຈາຍຂອງຕົວແທນ ໂຊໂນນິກທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ

ນອກຈາກ ພະຍາດທີ່ເກີດຈາກອາຫານ, ຍັງມີຕົວແທນຂອງສານ zoonotic ຫຼາຍຊະນິດທີ່ ສັດຢູ່ໃນຟາມສາມາດທ່າຍທອດໄດ້, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນວັນນະຄະດີວິທະຍາສາດຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງສຸດ ແມ່ນພະນັກງານໃນຂະ ແໜງການລ້ຽງສັດ ເປັນຜູ້ທີ່ມີການພົວພັນກັບສັດຢ່າງໄກ້ຊິດເຊັ່ນ: ນັກປັບປຸງພັນ, ສັດຕະວະແພດ, ຜູ້ຕໍ່ມາກໍແມ່ນຜູ້ຂ້າ ແລະ ຜູ້ຂາຍຊີ້ນ.

ປະຊາກອນທີ່ຢູ່ໃນເຂດໄກ້ຄຽງກັບຟາມ ອາດເປັນໄປໄດ້ຕໍ່ການມີຄວາມສ່ຽງໃນການທີ່ໄດ້ຮັບສານ zoonotic ໂດຍຜ່ານທາງ:

- ສິ່ງປົນເປື້ອນໃນອາກາດ ແລະ ຜຸ່ນລະອອງກະຈາຍຢູ່ໃນອາກາດພາຍນອກ ຜ່ານການລະບາຍອາກາດແບບບັງຄັບຂອງໂຮງເຮືອນ, ໂດຍການຊິດພິນນໍ້າເສຍຢູ່ທົ່ງນາ, ບໍ່ສຸກພຽງພໍ
- ການປົນເປື້ອນຂອງນໍ້າໄຕ້ດິນ ແລະ ນໍ້າຢູ່ເທິງໜ້າດິນ ທີ່ມາຈາກການຝັງຊາກສິບທີ່ບໍ່ຖືກກົດໝາຍ ແລະ ຮົ່ວໄຫຼຂອງນໍ້າເປື້ອນເຂົ້າໄປທົ່ງນາ.

ຈຸດສໍາຄັນ: ການແຜ່ກະຈາຍຂອງພະຍາດ

ຜົນກະທົບ: ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນພະນັກງານຟາມ ແລະ ກໍາມະກອນຜູ້ລ້ຽງສັດ

ການປະຕິບັດ

- ນໍາໃຊ້ຂັ້ນຕອນຄວາມປອດໄຫາງຊີວະພາບຢ່າງຖືກຕ້ອງ;

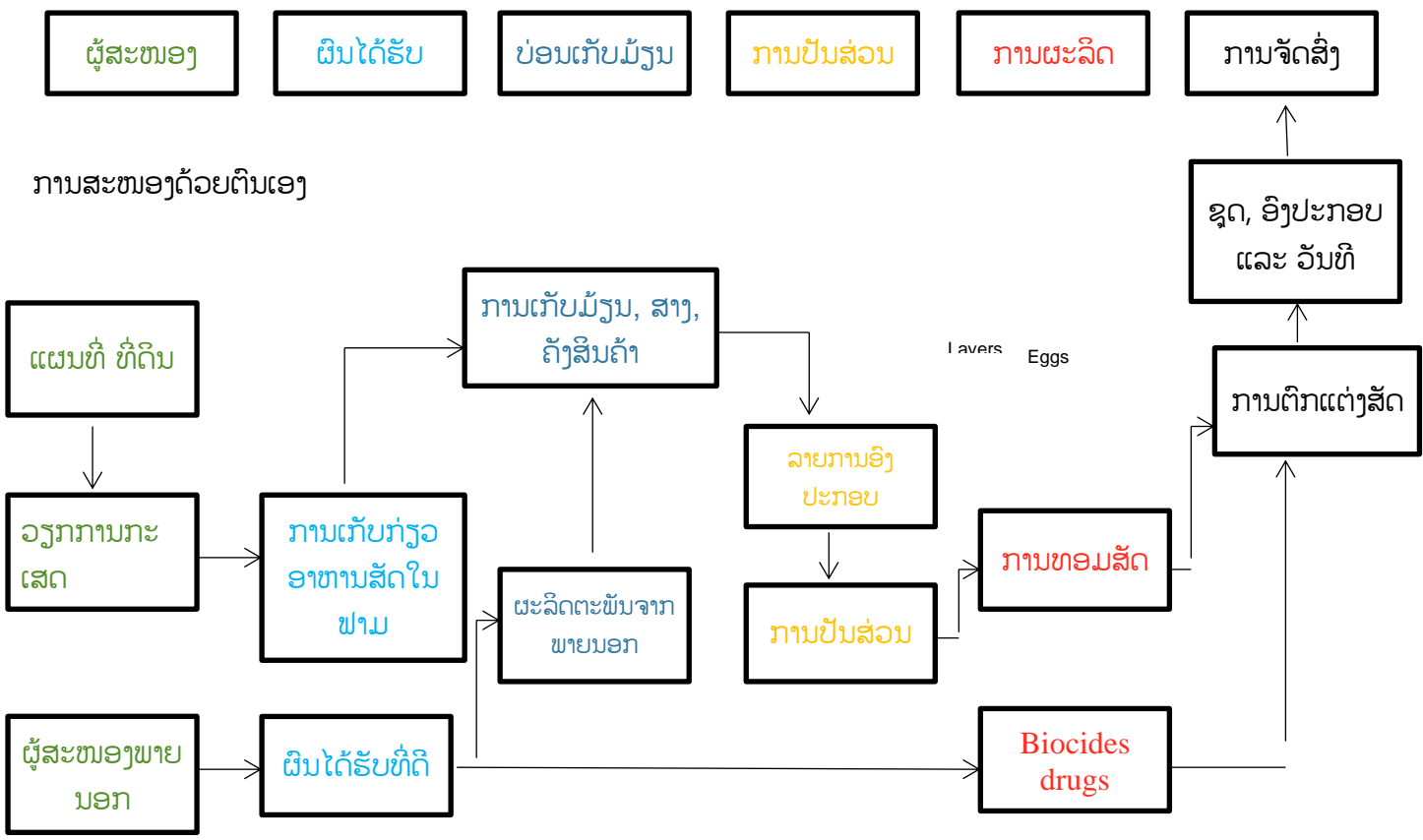
- ນຳໃຊ້ການປິ່ນປົວດ້ວຍຢາປະຕິຊີວະນະຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ມີເຫດຜົນທາງເຕັກນິກ ເພື່ອລົດຄວາມສ່ຽງຂອງການເກີດປະກົດການ ການຕີຢາປະຕິຊີວະນະ;

11. ລະບົບການກວດສອບຢ້ອນກັບຂອງຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວບຄຸມອັດຕະໂນມັດ

ການກວດສອບ ປະສິດທິພາບຂອງການໃຊ້ລະບົບການກວດສອບຢ້ອນກັບ ແລະ ການຄວບຄຸມອັດຕະໂນມັດຢູ່ໃນຟາມ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ໂດຍພະນັກງານເຕັກນິກທີ່ມີທັກສະ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການກວດສອບ.

ການກວດສອບຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດໃນທັງສອງດ້ານໂດຍ ຜ່ານການປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບເອກະສານທີ່ມີຢູ່ ແລະ ໂດຍຜ່ານການສຳພາດ ພະນັກງານຂອງບໍລິສັດ.

ຄວາມສາມາດໃນການກວດສອບຢ້ອນກັບຂອງອົງກອນ ແລະ ແຜນວາດຄວບຄຸມການໄຫຼວຽນແບບອັດຕະໂນມັດ (ຕົວຢ່າງ)

12. ການຈັດການກັບການທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຖອນຜະລິດຕະພັນອອກຈາກຕະຫຼາດ

ການບໍ່ປະຕິບັດຕາມ ໝາຍເຖິງການບ່ຽງແບນຂະບວນການທີ່ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ຂໍ້ກຳນົດຂອງຜະລິດຕະພັນ.

ພວກເຂົາອາດກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຕົວກຳນົດ ແລະ ກົດລະບຽບທັງພາຍໃນຟາມ ແລະ ຖືກກຳນົດໂດຍກົດໝາຍໃນປະຈຸບັນ. ກ່ຽວກັບເອກະສານນີ້ສາມາດກວດພົບ ການບໍ່ເປັນໄປຕາມຂໍ້ກຳນົດໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດວຽກປົກກະຕິຂອງຜູ້ປະກອບການຟາມ.

ຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງ ຈະຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນຟອມ " ການລົງຖະບຽນບໍ່ສອດຄ່ອງ" ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການປະຕິບັດການແກ້ໄຂ ແລະ ການກວດສອບປະສິດທິພາບ ລວມທັງລາຍເຊັນຂອງບຸກຄະລາກອນທີ່ຜິດຊອບ..

ຖ້າຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງ ທີ່ກວດພົບນັ້ນສາມາດສ້າງຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ, ຜູ້ຈັດການຟາມຕ້ອງແຈ້ງໄປຫາໜ່ວຍງານ ດ້ານສຸຂະພາບ, ລູກຄ້າ ແລະ ຜູ້ສະໜອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງວ່ອງໄວ, ໃຫ້ຂໍ້ມູນທັງໝົດ ກ່ຽວກັບເຫດກຜົນການຮຽກຂໍຜະລິດຕະພັນຄືນ ແລະ ເຮັດເອກະສານທີ່ມີປະໂຫຍດ ເພື່ອກຳນົດ ແລະ ຕິດຕາມຜະລິດຕະພັນທີ່ຖືກສົ່ງມອບລວມເຖິງວັດຖຸດິບທີ່ຊື້ມາ.

ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ

ໃນກໍລະນີທີ່ສິ່ງໃສ່ຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮູບ ທີ່ມີຂໍ້ກຳນົດດ້ານຄວາມປອດໄພ ຫຼື ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຜູ້ຈັດການຟາມຈະຕ້ອງ:

1. ກຳນົດຊະນິດ ແລະ ສະຫຼາກແນະນໍາຂອງຜະລິດຕະພັນ.
2. ກຳນົດລູກຄ້າຜູ້ຮັບຜະລິດຕະພັນທີ່ມີບັນຫາ, ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ທັນທີ ແລະ ຕຽມການເພື່ອປະຕິບັດຂັ້ນຕອນການຖອນຈາກຕະຫຼາດຢ່າງເໝາະສົມ (ແບບຟອມການຖອນລູກຄ້າ), ສາມາດໃຊ້ແບບຟອມດຽວກັນນີ້ໄດ້ ເພື່ອເຕືອນຜູ້ຈັດຫາວັດຖຸດິບ.
3. ໃນກໍລະນີ ຜະລິດຕະພັນ ເຖິງມີຜູ້ບໍລິໂພກ ຕ້ອງໃຫ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ບໍລິໂພກທັນທີ ດ້ວຍວິທີທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ແນ່ນອນທີ່ສຸດ (ຜູ້ບໍລິໂພກທົ່ວໄປ) (ແບບຟອມການສື່ສານກັບເຈົ້າໜ້າທີ່)
5. ສໍາລັບຜະລິດຕະພັນ ແລະ ຂໍ້ມູນຄວາມສ່ຽງທີ່ຍັງມີຢູ່.
6. ເມື່ອເຫດສຸກເສີນສິນສຸດລົງ, ໃຫ້ປະຕິບັດຂະບວນການກວດສອບລະບົບ ເພື່ອກຳນົດສາຍເຫດທີ່ພາໃຫ້ເກີດ ແລະ ມາດຕະການປານປ້ອງກັນ ເພື່ອຫຼີກລຽງບໍ່ໃຫ້ເກີດຊ້ຳອີກ.

ໃນກໍລະນີ ຜູ້ສະໜອງບໍ່ປະຕິບັດຕາມ, ຂັ້ນຕອນການຈະເປັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ອີງຕາມຂໍ້ສົມມຸດ 1 ຫຼື 2

- 1) ຖ້າປະລິມານທີ່ໄດ້ຮັບຍັງຢູ່ໃນສາງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການປຸງແຕ່ງ ມັນຈະຖືກເກັບໄວ້ ແລະ ຕ້ອງລາຍງານ (ການເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ) ຈົນກວ່າຜູ້ຈັດຫາຈະຖອນອອກ
- 2) ຖ້າຫາກວັດຖຸດິບໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ແລ້ວ ທ່ານຕ້ອງປະຕິບັດ:
 - ກວດສອບຜ່ານການປັນສ່ວນ ເຊິ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮູບທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້;
 - ກວດສອບ ວັນ ຂອງການຈັດສົ່ງໃນເອກະສານບໍລິຫານ ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການໄປເຖິງ;
 - ດຳເນີນການເກັບກຳຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ເປັນໄປໄດ້ຂອງຈຳນວນການຜະລິດທັງໝົດ, ໄດ້ຮັບຫຼັງຈາກວັນທີ່ນັ້ນ, ການຮັບຮອງເອົາເນື້ອໃນຂອງລະບຽບການນີ້ ແລະ ໂດຍສະເພາະ ເນື້ອໃນຂອງຈຸດ 2,3,4 ແລະ 5 ທີ່ຢູ່ຂ້າງເທິງ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການຖອນ / ຫຼື ເອົາຜະລິດຕະພັນຄືນ ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນ ນອກຈາກຄວາມປອດໄພຂອງອາຫານ, ສາມາດປະຕິບັດການແກ້ໄຂພາຍໃນຟາມ ໂດຍບໍ່ມີຂໍ້ຜູກມັດທີ່ຈະແຈ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ຮັບຜິດຊອບ.

ໃນລະຫວ່າງມີການກວດສອບພາຍໃນ, ຈະຕ້ອງມີການທົດສອບ ເພື່ອກວດສອບຄວາມສາມາດທີ່ແທ້ຈິງຂອງຟາມ ເພື່ອໃຊ້ມາດຕະການທັນທີ ພາຍຫຼັງທີ່ມີການເກີດອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ. ກິດຈະກຳທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ໃນເມື່ອພວກເຂົາຍິນດີກັບການປະຕິບັດການຕາມກົດໝາຍໃນປະຈຸບັນ.

13.ການຝຶກອົບຮົມ

ການຈັດຝຶກອົບຮົມທັງໝົດ, ບໍ່ວ່າແຕ່ຈະປະຕິບັດ ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ນອກຟາມ, ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການເຮັດໃບຢັ້ງຢືນການເຂົ້າຮ່ວມ ຫຼື ການລົງຖະບຽນທີ່ເໝາະສົມໃນແບບຟອມ " ລົງຖະບຽນຝຶກອົບຮົມ ". ເອກະສານນີ້ຕ້ອງເກັບໄວ້ຢູ່ໃນຟາມ

14. ເອກະສານອ້າງອີງ

ເອກະສານການລົງຖະບຽນ ຈະຖືກເກັບໄວ້ ອີງຕາມໄລຍະເວລາທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດກວດສອບ ຍ້ອນກັບຂອງຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ແລະ ອາຫານທີ່ປະກອບດ້ວຍຜະລິດຕະພັນທີ່ກ່າວມາໃນເບື້ອງຕົ້ນ.

ຕົວຢ່າງເອກະສານການລົງຖະບຽນທີ່ມີໃນຄູ່ມືນີ້ມີຄື:

- I. ອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ
- II. ແຜນການທຳຄວາມສະອາດ
- III. ການລົງຖະບຽນການທຳຄວາມສະອາດ
- IV. ການລົງຖະບຽນການບຳລຸງຮັກສາທີ່ພິເສດ
- V. ການລົງຖະບຽນການກຳຈັດ ແລະ ການທຳລາຍໝູ
- VI. ການລົງຖະບຽນການສະໜອງ
- VII. ການລົງຖະບຽນແບບອັດຕະໂນມັດ
- VIII. ການລົງຖະບຽນການຈັດເກັບຢາສັດຕະວະແພດ
- IX. ການລົງຖະບຽນສຳລັບການປິ່ນປົວສັດປີກ
- X. ການລົງຖະບຽນເວລາຢຸດການປິ່ນປົວ
- XI. ການລົງຖະບຽນການລ່ວງລະເມີດ (ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ)
- XII. ລົງຖະບຽນການຝຶກອົບຮົມ
- XIII. ແບບຟອມແຈ້ງການຖອນຂອງລູກຄ້າ
- XIV. ແບບຟອມແຈ້ງການຖອນຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ
- XV. ແບບຟອມການສື່ສານກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີອຳນາດ

I. ອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ

ວັນທີ ດັດແກ້

ຟາມ.....

ລະຫັດ

ເຈົ້າຂອງ

ຊື່.....

ຕຳແໜ່ງ.....

ພະນັກງານຟາມ (ຊື່ ແລະ ຕຳແໜ່ງ)

ຈຳນວນໜ້າຂອງຄູ່ມື.....

II ແຜນການທຳຄວາມສະອາດ

ສະຖານທີ່	ແຕ່ລະຮອບວຽນ ການໃຊ້ງານ	ປະຈຳວັນ	ປະຈຳອາທິດ	ເຄິ່ງປີ	ປະຈຳປີ
ໂຮງເຮືອນ ແລະ ອຸປະກອນ (ທາງຍ່າງ ເວລາໃຫ້ອາຫານ, ສະຖານທີ່ພັກເຊົາ)	ການກຳຈັດສິ່ງເສດ ເຫຼືອ, ການລ້າງ ແລະ ການຂ້າເຊື້ອ, ການ ປ່ຽນເຄື່ອງຮອງພື້ນ	ສາຍພານລຳລຽງ, ທາງຍ່າງ, ອຸປະກອນ		ກວດກາໄຟ, ຊຸມ ແຕ່ ລະຈຸດ,	

ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນ ອາຫານ				ກວດກາສະພາບການ ທີ່ຖືກຕາມຫຼັກສູດຂາ ນາໄມ	ການທຳຄວາມ ສະອາດ
ຊຸມສຳລັບໝັກ				ກວດກາສະພາບການ ທີ່ຖືກຕາມຫຼັກສູດຂາ ນາໄມ	ການທຳຄວາມ ສະອາດ
ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນ ແບບຖາວອນ				ກວດກາສະພາບການ ທີ່ຖືກຕາມຫຼັກສູດຂາ ນາໄມ	ການທຳຄວາມ ສະອາດ

III. ລົງຖະບຽນການທຳຄວາມສະອາດ

ພື້ນທີ່, ອຸປະກອນ , ສິ່ງອຳນວຍ ຄວາມສະດວກທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ	ປະເພດຂອງການ ແຊກແຊງ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ	ຜະລິດຕະພັນທີ່ ໃຊ້	ວັນທີການແຊກ ແຊງ	ໝາຍເຫດ

IV. ລົງຖະບຽນການດູແລຮັກສາພິເສດ

ວັນທີຂອງການ ແຊກແຊງ	ສິ່ງອຳນວຍຄວາມ ສະດວກ/ ອຸປະກອນ	ຊະນິດຂອງການ ແຊກແຊງ	ຜົນຮັບທີ່ໄດ້ຈາກ ການແຊກແຊງ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ	ໝາຍເຫດ

ວັນທີຂອງການແຊກແຊງ	ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ/ອຸປະກອນ	ຊະນິດຂອງການແຊກແຊງ	ຜົນຮັບທີ່ໄດ້ຈາກການແຊກແຊງ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ	ໝາຍເຫດ

V. ລົງຖະບຽນການກໍາຈັດແລະການທໍາລາຍໝູ

ສະຖານທີ່ອຸປະກອນພືດທີ່ໜ້າສົນໃຈ	ປະເພດຂອງການແຊກແຊງ	ຜະລິດຕະພັນ	ໄລຍະເວລາຂອງການແຊກແຊງ	ວັນທີຂອງການແຊກແຊງ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ

VI. ລົງຖະບຽນການສະໜອງ

ຟາມ.....

ຜະລິດຕະພັນ(ຊື່ການຄ້າ)

ຜູ້ຜະລິດ

ການ ຮັບຮອງ	ບໍ່ມີການ ຮັບຮອງ
---------------	--------------------

N.	ວັນທີ	Inv. N.	ປະລິມານ	ປະຕິບັດຕາມ (C) ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ (NC) ການກວດກາ ດ້ວຍການເບິ່ງ	ສີ (C) ກີ່ນ (O)	ບໍ່ມີຕົວຢ່າງ	ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມການສັ່ງ	ໄດ້ຮັບການ ຍອມຮັບ	ການປະຕິເສດ

ການເກັບ ມ້ຽນ		ການນຳໃຊ້			ນຳໃຊ້ບໍ່ ຖືກຕ້ອງ				
ພື້ນທີ່/ສາງ ເກັບມ້ຽນ	ຊື່ຫຍໍ້ຂອງຜູ້ ຮັບຜິດຊອບ	ວັນທີເລີ່ມ ຕົ້ນ	ວັນທີ່ຢຸດ ໃຊ້	ການວິເຄາະ ທາງເຄມີ ອອກ ຈາກ ປາຣາ ແມັດເຕີ	ການວິເຄາະ ທາງຈຸລິນຊີ ອອກຈາກ ປາຣາແມັດເຕີ	ຜະລິດຕະ ພັນທີ່ຖືກ ເກດ	ໄດ້ຮັບການ ຍອມຮັບ	ການປະຕິ ເສດ	

VII. ການລົງທຸກບຽນອັດຕະໂນມັດ(ບັດຍັງຍືນພິດ ແລະ ການປິ່ນປົວ)

ຟາມລາຍເຊັນຂອງຜູ້ຈັດການຟາມ

ການປູກ:			ລວມເຮັກຕາ			ປີ:	
ວັນທີຫວ່ານ ແກ່ນ:		ວັນທີເກັບກ່ຽວ:	1.	2.	3.	4.	5.
ວັນທີ ເລີ່ມ ອອກດອກ:		ພືດທີ່ເກັບກ່ຽວ/ຈຳ ນວນ:	1.	2.	3.	4.	5.
		ພືດເກັບກ່ຽວ/ຄຸນ ນະພາບ:	1.	2.	3.	4.	5.
ວັນທີເລີ່ມນຳ ໃຊ້			1.	2.	3.	4.	5.
ວັນທີຢຸດນຳໃຊ້			1.	2.	3.	4.	5.

ຜະລິດຕະພັນປ້ອງກັນພືດ	ວັນທີ	ປະລິມານ/ ເຮັກຕາ	ເຮັກຕາທີ່ ໄດ້ນຳໃຊ້	ປະລິມານ ລວມ	ເຫດຜົນຂອງການນຳໃຊ້	ລາຍເຊັນຜູ້ ປະກອບ ການ

VIII. ລົງຖະບຽນການນຳໃຊ້ຢາສັດຕະວະແພດ

ຟາມບັນທຶກການໃຊ້ຢາ-ຊື່ຜະລິດຕະພັນ.....

PPR ຜະລິດຕະພັນ

ວັນທີນຳເຂົ້າ	ລວມທັງໝົດ	ວັນທີ່ເອົາອອກ	ລວມທັງໝົດ	ຍັງເຫຼືອ	ນຳໃຊ້/ ໝົດອາຍຸ/ ຖິ້ມ	ຊື່ຫຍໍ້ຂອງຢາ/ ຖິ້ມ

IX. ລົງຖະບຽນການປິ່ນປົວສັດປົກ

ຟາມບັນທຶກການປິ່ນປົວສັດປົກ.....

ຫົວໜ່ວຍພື້ນທີ່/ຄອກສັດເລກບັດປະຈຳຕົວ

ວັນທີ ເດືອນ ປີ	ຫົວໜ່ວຍ/ ສາຂາ ຍ່ອຍ	ເຫດຜົນ ຂອງການ ປິ່ນປົວ	ຊື່ຜະລິດ ຕະພັນ	ຈຳນວນສັດ	ລວມຢາທີ່ໃຫ້	ໂດຍທາງ	ຊື່ຫຍໍ້ຂອງ ຢາ	ວັນທີສຳ ເລັດ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ ຈາກການປິ່ນ ປົວ	ວັນທີ ສຳ ເລັດຢຸດ ການນຳໃຊ້

X. ລົງຖະບຽນກ່ຽວກັບເວລາການຖອນການປິ່ນປົວ

ຟາມເວລາການຖອນການປິ່ນປົວໄກ່,
ເດືອນ.....

ວັນທີ ສໍາເລັດ ການຖອນການ ນໍາໃຊ້	ຫົວໜ່ວຍ ພື້ນທີ່	ສະຖານທີ່	ຄອກ	ຊື່ຜະລິດຕະ ພັນ	ວັນທີເລີ່ມຕົ້ນ ປິ່ນປົວ	ວັນທີສໍາເລັດ ການປິ່ນປົວ	ຊື່ຫຍໍ້ຂອງ ຢາ	ປະເພດສັດ

XI. ລົງຖະບຽນການລ່ວງລະເມີດ (ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ)

ຈຳນວນ ຄວາມກ້າວ ໜ້າ	ວັນທີ	ລາຍລະອຽດ	ການປິ່ນປົວ of N-C	ດຳເນີນການແກ້ໄຂຢ່າງ ຖືກຕ້ອງ	ການກວດກາ ປະສິດທິພາບຂອງການ ດຳເນີນການແກ້ໄຂ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ

ໝາຍເຫດ.....

.....

XII. ລິງຖະບຽນການຝຶກອົບຮົມ

ວັນທີ	ການສົນທະນາ	ໄລຍະເວລາ	ຄູຝຶກ/ຄູສອນ	ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ

ວັນທີ	ການສົນທະນາ	ໄລຍະເວລາ	ຄູຝຶກ/ຄູສອນ	ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ

XIII. ແບບຟອມແຈ້ງການຖອນຂອງລູກຄ້າ

ການແຈ້ງດ່ວນ
ຢຸດການແຈກຈ່າຍຜະລິດຕະພັນ

ວັນທີ	
ຊື່ເຕັມຂອງຟາມ	
ລາຍລະອຽດຂອງຜະລິດຕະພັນ
ຊຸດທີ .	

ຈຳນວນຂອງ ຜະລິດຕະພັນທີ່ບໍ່ ຖືກຕ້ອງ

ເຫດຜົນຂອງການ ຖອນ

XIV. ແບບຟອມແຈ້ງການຖອນຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ

ການແຈ້ງດ່ວນ

ຢຸດການແຈກຈ່າຍຜະລິດຕະພັນ

ວັນທີ ຊື່ເຕັມຂອງຟາມ ລາຍລະອຽດຂອງ ຜະລິດຕະພັນ

ຊຸດທີ.	
ຈຳນວນຂອງ ຜະລິດຕະພັນທີ່ບໍ່ ຖືກຕ້ອງ

ເຫດຜົນຂອງການ ຖອນ

XV. ແບບຟອມສື່ສານກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຜູ້ມີອຳນາດ

ວັນທີ	
ຊື່ເຕັມຂອງຟາມ	
ລາຍລະອຽດຂອງ ຜະລິດຕະພັນ
ຊຸດທີ.	
ຈຳນວນຜະລິດຕະ ພັນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ
ເຫດຜົນຂອງການ ຖອນ: ຄວາມອັນຕະລາຍ ຂອງທຳມະຊາດ

ຜົນການດໍາເນີນ ການຂອງການສື ບສວນ
ການດໍາເນີນການ ທີ່ຍອມຮັບເພື່ອ ຫຼີກລຽງຄວາມ ສ່ຽງຂອງຜູ້ບໍລິໂພ ກ ເວລາຄາດໝາຍ ສໍາລັບການຖອນ ຜະລິດຕະພັນ